

Da bi se le čimprej vrnili naši Kitajci

Verjetno sem že pisal o tem, kako me je presenetil znani reper Alien, Dalaj Eegol ali Recycleman z ugotovitvijo, da je Izola polna Kitajcev. Seveda sem ga čudno gledal in odločno ugovarjal.

(Mef) »Ne vem, kje jih vidiš. Jaz živim tukaj pa praktično ne srečam niti enega. Morda le tu in tam ali pa v njihovi restavraciji« sem ugovarjal. On pa ne. On pa kar naprej: »Kako da ne, vse ulice so jih polne. Kamor sem šel, sem jih srečal.« Še bolj čudno sem ga gledal, dokler mi ni prišel na pomoč:

»Kako da jih ni. Kamorkoli grem poslušam Čao, Čao, Čao čao, Čao.« Najprej se mi je zdela dobra šala, potem sem se spomnil pokojnega arhitekta Matjaža Garzarolija, ki mi je prepovedal uporabljati to poniževalno naslavljanje, na koncu pa sem ugotovil, da imamo pravzaprav srečo. Srečo, ker se še vedno pozdravljamo med seboj, pa čeprav na način, ki morda res ni najbolj primeren, a je že tako udomačen in v genih zapisan, da se ga ne bomo nikoli rešili.

To, da smo ohranili nekaj tiste osnovne človečnosti, ki se izraža tudi skozi navaden pozdrav sosedu, prijatelja prijatelju ali neznanca neznanu. Čau je neke vrste infrardeči ali ultrakratkovalovni signal, ki ga ljudje pošiljamo drug drugemu in na ta način povemo, da smo se povezali. Kot dva telefona, ki ju poveže bluetooth, wi fi, Viber, WhatsApp, Messenger, Facebook, Instagram ali kakšen še mlajši program, ki skuša te dni pobrati smetano s skisanega mleka izgubljenih medsebojnih odnosov. Naj traja še mesec ali dva pa bomo pozabili, kako se pokima mimo-idočemu, kako pomežiknemu dekletu, kako rečemo Čao. Lahko rečemo tudi kaj drugega: zdravo, živeli, dober dan, dobro jutro, dober večer, servus, salve, eviva ali kaj tretjega. Da bo le nekaj.

Toda, če se bo vleklo to stanje ne bomo rekli nič. Pametni telefoni bodo zvončkljali in nas opozarjali, da nam je nekdo pokimal, pomežiknil ali celo pozdravil. Še njegova fotografija bo zraven, da ga ne bi slučajno zamešali s kom drugim. Pozdrav Čao bodo zamenjale kratke prodorne tritonalne melodije za katere lahko tudi rečemo, da so namenjene sužnjem, kot so to v analognem času očitali uporabnikom tistega Čao. In tudi v tem primeru bomo sužnji mi. Edini sužnji v zgodovini, ki gospodarja nosijo s sabo v žepu ali ga odlagajo na kuhinjsko mizo oziroma avtomobilski »pult«. Praviijo, da je takšno obnašanje, kjer se celo sosede v blokih ne poznajo in ne pozdravljajo med seboj, nekaj normalnega. V New Yorku, v Ljubljani in v Livadah. Le staro mesto ostaja pri starem.

Morda ni čisto res, toda dejstvo je, da je način sobivanja v starem mestu drugačen od tistega v sodobnih mestnih četrtih.

Kako so se pozdravljale sosede v mediteranskih uličicah nekoč. Čez ulico, iz okna v okno, z balkona na balkon. In moške iz kleti v klet. Pa niso bili v karanteni, le tistih malih pametnih niso imeli pa so morali biti pametni.

Če danes kdo soseda pokliče z okna so vsi prepričani, da mu je crknila baterija na telefonu. In ob sedanjih virusnih obremenitvah bodo crkvale vse pogostje, tako da nam na koncu ne bo preostalo nič drugega, kot da se pokličemo. V vsesplošnem pomanjkanju pozdravljanja in vzdrževanja socialnih stikov po naravni poti, bom preživel tudi če mi kdo reče Čao. Niti Matjaž mi ne bo zameril.

Ljubezen je v zraku

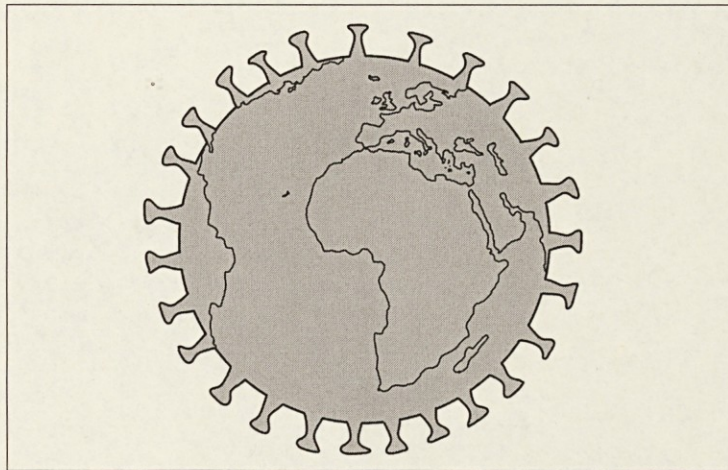
Vsak resen časopis ima dopisnika v glavnem mestu. In ga imamo tudi mi. Že res, da je vsak vikend "doma" v Izoli, a vendarle. Zoran Odič je upokojeni, a ne odpisani novinar z veliko začetnico. Tisti, starega kova. Vsak teden za Mandrač prinaša zanimiva spoznanja, zgodovinska dejstva in razmišljanja.

Manj kot mesec dni smo potrebovali, da se zavemo banalne resnice, da moramo na novo spisati zgodovino, za katero smo bili prepričani, da je naše delo, ali delo Aleksandra, Petra, Kira, Konstantina, Friedricha, in podobnih živih organizmov, katere, v svojem neznanju, imanujemo Veliki.

Našo zgodovino, če jo pogledamo iz drugačnega od vladajočega zornega kota, so oblikovali – mikroorganizmi. Virusi in bakterije, ki prenašajo prehlad, gripo, Aids, tuberkulozo, ošpice, črne koze, kugo, malarijo in podobne ne-prijetnosti. V Rimskem cesarstvu je med 165. in 180. letom n.š. od črnih koz umrlo med 5 in 10 milijonov ljudi, v Bizantskem cesarstvu je v letih 541 – 2 milijona, od »Justinijanove kuge« je umrla skoraj četrtina prebivalstva, več kot 25 milijonov ljudi. V 8. stoletju je od črnih koz umrla skoraj tretjina prebivalcev Japonske, medtem ko je od epidemije »bubonske kuge« v letih 1347 – 1351 v Evropi mrlo skoraj 60 odstotkov prebivalcev. Vsem tem izbruhom bolezni so sledile politične, gospodarske, socialne, strateške in geostrateške posledice. Kolonijalistično evropsko osvajanje srednje in južne Amerike in bolezni, ki so jih prinesli s seboj, so uničile 80 odstotkov domorodnih prebivalcev, Aztekov, Tosltekov, Inkov, pozneje še Indijancev.

Epidemija ni vojna

Če se nam zdi, da je to davna zgodovina, je dovolj, da si ogledamo svoj civilizirani prispevek – v dveh svetovnih vojnah preteklega stoletja je v holokavstu in genocidih umrla ena milijarda ljudi. V epidemijah, ki so jih povzročili virusi in bakterije, mikroorganizmi, je v istem obdobju umrla 1,7 milijarda ljudi. Ker – to je njihov svet, ne naš. Oni vlada, mi si samo mislimo, da smo

najmočnejši in najpametnejši in kdo ve kaj še vse. Povprečno človeško telo, moje, tvoje in telo naših otrok, vnukov, sestavlja 30 trilijonov celic, v njih pa najdemo 39 trilijonov bakterij in virusov. Naša telesa, pa verjetno tudi telesa živali, domačih in divjih, kot seveda tudi rastlin, v bistvu cel planet, so samo nosilci, tako kot letalonosilke ali mestni potniški promet, so samo prevozna in prenosna sredstva za mikroorganizme. Ker oni so na planetu več kot 3,5 milijard let, a človek le mizernih 200 tisoč let.

Naše orožje je znanje

Zato jih mora znanost spoznati, mi pa jih moramo poznati, ker ni dovolj samo objaviti vojno in zahtevati, da jih pobijemo. Ker to je neumno. Oboji – mi in oni, smo, to je dokazano in zato si delijo Nobelove in ostale nagrade, proizvod evolucije. Evolucija je proces v katerem preživijo najbolj prilagodljive vrste, človeška pa je samo ena od njih. Sredstvo evolucije je naravna selekcija, naravna selekcija je sposobnost razmnoževanja. Tako, kot se človek razmnožuje, tako se razmnožujejo virusi in bakterije. Predstavniki človeške vrste pišejo pesmi, brenkajo na kitaro, nosijo visoke petke, se šminkajo, vse samo zato, da pripravijo teren za razmnoževanje, medtem pa virusi in bakterije iščejo drugače prijeme – čakajo, da pride pravi

prenosnik njihove vrste, tako kot salmonela, ali gripa, ali gripozni Covid-19, ki se prenese v oblaku slin, kašlja in s tem prenese svoje potomstvo in podaljšuje življensko dobo svoje vrste. Kar pomeni – vse to so naravni pojavi in del narave. Nevarni, zlobni, ampak del narave. In to moramo razumeti.

To lahko imenujemo »vojna« ali »izredno stanje« samo, če nam to pomaga, da se boljše organiziramo in ostanemo zdravi. Čeprav ni tukaj nič ne vojaškega, ne izrednega, ne militarističnega, ne policijsko militarističnega. Ni dovolj ukazati, da si moramo trideset sekund umivati roke. Povedati je treba, zakaj si moramo umivati roke. Sicer umivanju rok sledi pranje možganov. Covid – 19, tako kot vsak drugi virus, ali vsak normalen človek, želi samo, da se njegovo potomstvo razširi po svetu, ampak ne tako, kot so si to želeli masovni klavci kot so Džingiskan ali Adolf Hitler. Bolj je podoben haremu v katerem sultan razmnožuje svoje gene. Virus si želi ljubezni, ne vojne. On si želi, da bi se potepal naokrog. In pri tem ga je treba ustaviti. Oborožiti se moramo z znanjem, ne z varami, policaji, vojaki in ukazi, niti s prijavljanjem tistih, ki se potikajo okrog vrta in stanovanja, tako kot so pridni državljani špicali Žide, ki so za nekatere predstavljali enako nevarnost, kot jo danes virus za nas. Moramo zapreti vrata pred virusom in ostati na drugi strani zaprtih vrat. In moramo si umivati roke. Ne pa možganov.

Zoran Odič

Utrinki iz praznih ulic

Fontana na polno. Prepoved do nje pa tudi.

Kako bo Izolanom pomagala občina Izola?

Vlada RS je sprejela sveženj ukrepov pomoči gospodarstvu in posameznikom, podobno ravnaajo tudi občine in izolska ni izjema. Izolanom jih je župan Danilo Markočič sporočil kar preko Facebooka, zato smo ga prosili za kratek pogovor, da jih spoznajo tudi tisti, ki niso nenehno pred ekranom. Pa še kakšno zanimivost ob tem.

- Občina in organi v sklopu Civilne zaštite so sprejeli odločitve, kako se bomo v občini izogibali širjenju korona virusa. Zdaj, po tednu dni njihove veljavnosti imate verjetno že kakšno oceno, kako se Izolani držimo navodil.

- V Izoli smo ustanovili krizni štab, ki koordinira aktivnosti. Štab se sestaja vsak dan ob 9.00 pred stavbo občine Izola. V prvi fazi smo največ poudarka dali osveščanju občanov in občanov, da delujejo preventivno in ostanejo doma. Po socialnem omrežju smo s pomočjo izolskih znanih obrazov, Ribarov, naših najmlajših... večkrat dnevno pozivali občane, naj spoštujejo navodila in ne zapuščajo domov. Video sporočila so dosegala na deset tisoče ogledov, zato se vsem, ki so posredovali svoj prispevek iskreno zahvaljujemo. Z obvestili, ki so jih predvajali izolski gasilci (tako PGD Izola kot PGD Korte) in JP Komunala z vozili smo dodatno opozarjali na to, da je potrebno ostati doma.

Ukrepe smo nadaljevali z »dezinfekcijo« javnih površin ter urbane opreme. Vzpostavili smo sistem za varstvo otrok na domu in v sklopu preoblikovanja »Prostoferja« pomoči socialno najšibkejšim s servisom dostave najnujnejših artiklov na dom. V ZD Izola smo uredili posebno ambulanto za respiratorne bolnike in za ta namen tudi spremenili prometni režim na območju ZD in OŠ Vojke Šmuc. Zaprli smo vse rekreacijske površine. Za izvajanje in dopolnitve ukrepov na terenu pa smo v rednem stiku s predsedniki svetov KS, ki so v teh dneh tudi zelo aktivni.

- Trgovci, lekarnarji, pošta in ostali, ki delajo s strankami so še posebej ogroženi. Kako so se oni organizirali in kako skrbijo za varnost strank in svojo lastno varnost. Imate kakšne ocene redarstva ali koga drugega?

- Po podatkih, s katerimi razpolagamo, so izolske trgovine dobro poskrbele za varnost zaposlenih in potrošnikov. Pred trgovinami so nameščeni varnostniki, ki spuščajo v trgovino omejeno število oseb.

Ponekod so prisotni tudi študenti, ki razkužujejo vozičke in javne površine. Pred izolsko pošto zaznavamo večje število oseb, a najverjetneje zato, ker spuščajo v poslovalnico le eno osebo na enkrat, enako pa velja tudi pri bankah. Komunala Izola je pripravila seznam vseh odprtih trgovin in javnih institucij ter po prejemu soglasju postavila pred vhod v le te predpražnike, ki jih večkrat dnevno prepoji z razkužilom, z namenom, da bi se v čim večji meri preprečil prenos morebitnega virusa v prostore.

Na podlagi zaznanega lahko trdimo, da Izolanke in Izolani sledijo navodilom države in NIJZ. Občinski redarji zaznavajo med občani, ki zapuščajo domove zaradi nujnih opravil veliko mero strpnosti, morda celo več, kot v običajnih razmerah, kar nas navdaja z veseljem in ponosom.

Ukrepi Občine Izola

- Kakšne ukrepe ste sprejeli za čas trajanja te krize?

- oprostitev plačila vrtca za starše v času zaprtja vrtcev,

- oprostitev plačil najemnin za občinske poslovne prostore tistim najemnikom, za katere velja državni odlok ponujanja in prodaja blaga in storitev potrošnikom v Republiki Sloveniji (Ur. List št.25/20 in 29/20) od 16. marca do 30. aprila, Odlok o začasni prepovedi oprostitev plačila nadomestila za uporabo javnih površin (npr. teras gostinskih lokalov) od 15. marca do 30. maja,

- odlog plačila nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča (NUSZ) za fizične osebe,

- zagotovitev prehranskih paketov za osnovnošolce, ki so upravičeni do subvencionirane prehrane v celoti,

- povišanje sredstev za upravičence občinske denarne socialne pomoči,

- Zagotovitev vira za delno sofinanciranje prispevkov za samozaposlene (ob sprejetju Ukrepov Vlade RS, ta ukrep na lokalni ravni ne bo potreben)

- povečanje proračunske postavke za promocijo turizma in gospodarstva v občini Izola.

Zaenkrat le poslovni prostori

- V izjavi za javnost ste napovedali nekatere ukrepe za pomoč občanom. Med drugim oprostitev plačila najemnin za uporabnike prostorov v lasti občine. Velja to tudi za stanovanja ali samo za poslovne prostore. Ali bo čas oprostitve obveljal tudi, če se virusna ogroženost podaljša na mesec maj?

- V kolikor bodo izredne razmere veljale dlje od pričakovanega, bomo razmislili o podaljšanju obdobja zgoraj navedenih ukrepov. V pripravi so tudi določeni ublažitveni ukrepi za najemnike občinskih neprofitnih stanovanj, a bo dokončna odločitev stvar dogovora z občinskimi svetnicami in svetniki.

- Odložili boste plačilo Nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča. Ali ste se o tem dogovorili s Fursom, da ne bi ta potem prav po birokratsko vztrajal pri rednem roku?

- Občina Izola je v roku in že v začetku leta posredovala podatke za obračun NUSZ za fizične in tudi pravne osebe. Z obzirom, da se vsi roki zaradi stanja zamikajo, tudi s strani FURS-a ne pričakujemo težav, bomo pa službo obvestili o zamiku po potrditvi ukrepov.

- Samozaposleni so trenutno najbolj na udaru. O kakšnih možnih oblikah pomoči razmišljate?

- Vlada RS je glede problematike samozaposlenih sprejela konkretne rešitve, tudi na področju plačila obveznih prispevkov. Bomo pa na področju javnih naročil največjo mero pozornosti namenili lokalno Slovenski ponudbi blaga in storitev, ter na tak način v čim večji meri spodbujali lokalno slovensko gospodarstvo.

Promocija turizma

- Kakšna je lahko pomoč turizmu? Ali bo poskrbljeno, da ne bodo subjekti (v mislih imamo predvsem hotelska podjetja) s tega področja deležni državne in istočasno še občinske pomoči.

- V predlogu rebalansa proračuna, smo predvideli sredstva za promocijo. O tem smo se pri pripravi seje OS pogovarjali na klubu svetnikov. Rebalans proračuna je akt, ki se ga sprejema v obliki odloka, kar je možno le na seji, ki ni dopisna. V kakšni obliki in višini bo ta podpora bodo občinski svetniki odločali, ko bodo za sklic seje dani pogoji.

- Glede na dogajanje ob vikendu ste prepovedali športna udejstvovanja, predvidevamo da ste imeli v mislih kolesarje in surfarje. Kaj pa če se kdo odloči za samostojno kopanje v morje je za kaj takega lahko kaznovan?

- Minuli konec tedna je Izolo obiskalo veliko število gostov, ki so se sprehajali, rekreirali, predvsem pa se posvečali vodnim športom. Ker se zavedamo, da bomo le z omejitvijo stikov uspešno premagali virus COVID 19, smo sprejeli sklep o prepovedi izvajanja športno rekreacijskih aktivnosti na javnih površinah.

Občani Izole so te prepovedi v veliki večini že predhodno upoštevali. Imamo informacije, da so izolska športna društva in klubi že minuli teden samoiniciativno prenehala s treningi, tega pa se držijo tudi najbolj uspešni izolski športniki (tako veslači, jadralci, kot tudi drugi športniki).

Vse, ki bi kršili sprejete prepovedi bodo policisti ter redarji primarno opozorili, v kolikor pa opozorilo ne bo zaleгло, pa tudi sankcionirali. Kršitev prepovedi predstavlja negativen zgled za vse, ki spoštujejo državne ukrepe in priporočila NIJZ ter ostajajo doma, poleg tega pa predstavljajo nevarnost številnih poškodb ter obolenj (kopanje v morju v tem letnem času), kar ocenjujemo za neodgovorno v času preobremenjenosti zdravstvenega sistema.

Ostani doma tudi ob vikendu

Prejšnji konec tedna je bil eden najbolj praznih v zgodovini Izole. Bilo je kot med alarmom za letalski napad, le tu in tam je na cesto zašel kakšen sprehajalec, saj so bile tudi trgovine s prehrano zaprte in res ni bilo kaj početi na cesti, razen razgibavanja mišic.

Nekateri so to vzeli zelo dobesedno in so jih razgibavali na rekreacijski način, eni na kopnem s kolesi, drugi pa na morju s surfi in kajti. Posebej slednji so razjezili nekatere domačine, ki se jim je zdelo za malo, da morajo sedeti doma, pod njihovim oknom pa se veselo podijo po morju rekreativci od drugod.

»Verjamem, da so med seboj dovolj oddaljeni, da se ne bodo okužili, toda takšno ravnanje ni korektno do tistih, ki smo, zato ker je takšna uredba, ostali doma,« je pripomnil eden od mimoidočih na svetilniku. Tokrat je bilo kajtarjev še toliko več, ker običajno menda odhajajo v Gradež, kjer je mivkasta plaža, vendar zdaj ne morejo čez mejo, razen tega so v Italiji vse tovrstne aktivnosti prepovedane.

Seveda je težko reči, da so pogumni rekreativci spravljeni v nevarnost sebe in nas, saj so se res držali zelo vsaksebi, zato so jih tudi policisti in redarji lahko samo opozorili in jadranci so opozorilo upoštevali.

Manj odmaknjene pa so bile skupine kolesarjev, ki so prišle na rekreacijo na staro obalno cesto in po Parencani. Bilo jih toliko kot ob delavnikih na normalne dni in tudi njih so morali policisti opozarjati, tako da so o tem problemu poročali tudi v osrednjem dnevniku. Seveda pa ni manjkalo ugibanj ali je take vrste gibanja v naravi dovoljeno ali ne in dokaz različnih pogledov na ta problem je tudi v spodnjem pismu bralcev.

ur

PREJELI SMO

Panično vedenje občin Izola in Koper

Spoštovani, včeraj sem pri TV dnevniku zasledil paniko pri izolskem in koprskem županu zaradi nespoštovanja karantene mladih winsurferjev in kajtarjev. Ker opazujem svoje okolje in ljudi s strani upokojenca, predsednika športnega društva upokojenec in z izkušnjami iz podjetništva in ponosnega, da sem Slovenec, me je sram ko vidim paniko lokal patriotov - kvazi Slovencev, ki nastopajo z zavistjo in nevednostjo.

Preprečevanje mladim individualni šport na vodi koder je vsak sam, oddaljen od drugih in ne more ogroziti nikogar je nesmisel abota.

Ne vedo pa da se mladi zbirajo za garažami in tam ...

Burja v Slovenskem morju pripelje najboljše in najdrznejše mladce od blizu in daleč, da preizkusijo svojo moč in moč vetra. Nikomur ne želijo in ne delajo nič slabega. Za njimi ne ostaja kup odpadkov, ker so in morajo biti, urejeni in izobraženi.

Zato tudi v tem obdobju karantene, ko se nam starim gre za življenje, popolnoma podpiram te individualne športe na vodi in se jim zahvaljujem za njihovo drznost v pravo smer športa. Izolski župan ni za ta šport na vodi naredil še nič in se ne zaveda tega, da je morje slovensko ne samo od Izolanov in Koprčanov.

Nestrpnost do Ljubljancev pa ni na mestu, ker razdvaja malo Slovenijo in kaže slabe navade oziroma malomeščanstvo. Ljubljana tudi v krizi sprejema najhujše primere iz cele Slovenije in nikogar ne zavrača.

Hvala lepa za razumevanje!

Anton Pivk,

predsednik Športno kulturno društvo AAB Slovenija

NARCISTIČNA DRUŽBA V BOJU Z NARAVO

Industrija zahteva, da smo danes vsi enako lepi. Ne gre več samo za to, da lepota industrija pomaga človeku v stiski, ampak ljudi vse bolj spravlja v stisko, če niso predpisano popolni. Sploh mlade, ki svojo osebnost šele gradijo.

V popolni družbi moramo imeti tudi popolne otroke, ker pa maltretiranje malčkov in učiteljev ne daje vedno zanesljivih rezultatov, jih bomo popravljali še preden se rodijo. Vsi bomo lahko imeli plavooke, atletsko razvite genije (ali ni ta ideja enkrat že bila?).

Nihče več ne bo smel zboleti, ker bomo za vsako težavo že takoj, če ne kar vnaprej, imeli zdravilo. Človek je pač pametnejši od vsega.

Staranje in umiranje se nam ne bosta smela več dogajati, ker znamo vse popraviti in umetno vzdrževati. Vitamini, hormoni, kozmetični popravki...

V popolni družbi sta žalost in trpljenje pokazatelj nespособnosti. Vsi imamo enake možnosti. Ni prostora za "negativne misli". Naša dolžnost je biti srečen. Po naravni poti ali pa s pomagali. Na recept ali pa brez.

V popolni družbi se vsak lahko počuti kakor ženska, oziroma kakorkoli želi. To so njegove pravice. Če se ne strinjaš, kršiš pravice "šibkejših".

(Ampak, kdo komu res krši pravice? Če se nekdo odloči, da se bo počutil kakor ženska in mu jaz, kot naravno rojena ženska, tega ne priznam in ga ne smatram kot žensko? Jaz njemu, ker posegam v njegovo svobodo, da je lahko karkoli ali on meni, ker želi popolnoma izbrisati mojo vrednost in mi povedati, da v resnici sploh ne obstajam? Da ženske sploh ni. Da je moja realnost samo moja verzija realnosti? Ali ni to kraja identitete?)

Povsod so filtri in programi za popravke. Narava več ni dovolj lepa. Morje ni dovolj modro. Sonce ne sveti dovolj lepo. Moj selfi mi ne ugaja in vse lahko popravim: polikam gube, pobrišem znamenja, obtešem ali dodam obline, povečam oči, jim spremenim barvo,

Še dobrodelnost je vse bolj ukradena. Najboljša ima najboljšo medijsko kampanjo in odličen PR. Vsi smo lahko izjemno dobri že z enim samim sms-om. Pobožamo svoj ego in mirno sanjamo dalje. Prestopimo brezdomca in kolektivno vzdržujemo svojo lažno podobo.

Ljudje bi se sami od sebe obrnili prav, ampak te priložnosti sploh ne dobijo. Rešitev pride še preden imamo možnost razmisliti o problemu.

Pa čuvanje narave z raznimi novimi prehranskimi navadami (eko, organsko, vegansko,...ter avokado in čia iz daljnjih krajev) z vzporedno vse večjo agresivnostjo proti drugače mislečim. Ker imajo lahko samo eni prav. Danes že mladi uživajo prehranske dodatke, ki so bili včasih rezervirani za tiste 65+. Dodajajo hrani tisto, kar narava več ne zmore dajati, ker smo jo uničili in jo uničujemo še naprej. Ali pa, ker nimajo pojma, kaj vse narava še ima in želi dati.

Ja, vse je idealno, jaz razvajenka pa se pritožujem, ker hočem še začutiti. Moji sončni zahodi so na fotografijah skoraj enaki, v resnici pa imajo še marsikaj zraven. Imajo vonj. Meni najljubši je tisti po morski travi, ki me spominja na školjke. Tak mehak je in me vedno poboža. Poleti je zraven še vonj po razgreti naravi in kremah za sončenje, kar priključuje vse mogoče spomine, pa kanček nostalgije, ker se vsako poletje enkrat konča. Imajo tudi temperaturo, pa včasih veter, pa še zvok. Imajo pljuskanje ob skale, rožljanje kamenčkov, veselo kričanje otrok, oddaljene pogovore in kdaj celo tišino.

Moj rezervat se izjemno hitro krči. Hitreje kot sem računala. V vseh dobrinah idealne družbe mi vse bolj manjka resničnost. Manjka mi žmoht. Manjkajo čuti in čustva. Naravni, do katerih se pride samo po naravni poti. Z zasluženimi znojem in solzami. Droga ustvari umetno veselje, ki je prazno in ga človek, ki čuti, ne zmore začutiti, ker v resnici ne obstaja. Je samo utvara in čuteč človek čuti le praznino in globoko osamljenost. Resničnega sočutja in veselja se ne da umetno ustvariti. Ne gre za to, da lahko znanost, in vse kar hodi zraven, naredi veliko dobrega, lahko!, gre za to, kdo in s kakšnimi motivi s tem upravlja. Kdo postavlja meje? Kje so meje? Od kje naprej se dela škoda? Ali mi še koristimo tisto svobodno voljo s katero se vsi rodimo ali smo se ji kar odpovedali? Nas bo "upokojila" lenoba? Bolj kot nas je možno umetno narediti, bolj smo zamenljivi. Razvoj gre hitro naprej in bojim se, da sem že zelo zastarel model.

Vesna Tavčar

Kako shajajo tisti, ki ne morejo v izolacijo

Vsi tisti, ki nismo zaposleni v tovarnah ali kateri od služb brez katerih bi se življenje ustavilo, imamo težave zaradi omejenega prostora gibanja, nekateri pa bi te težave radi sprejeli namesto tega, da se vsak dan srečujejo z morebitnimi prenašalci virusa. Kako delajo te dni in kako se mi obnašamo do njih.

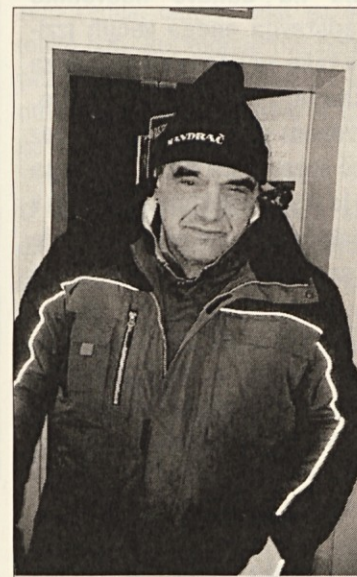
Čeprav se na prvi pogled zdi, da so mesta in tako tudi Izola povsem opustela, pa le ni tako. Odprte so trgovine z jestvinami, pa z zdravo prehrano, pa trgovine s hrano za živali pa tudi tiste z medicinskimi pripomočki, lekarne, tudi tržnica dela, pošta in upravna enota ter občinske službe. Vse sicer v drugačnih, posebnih pogojih, a vendarle. **HVALA JIM!** Sprehodili smo se po starem delu mesta in trgovce povprašali, kako je s prodajo in kako se kupci obnašajo, tudi do njih. Splošna ocena je kar dobra, seveda pa se še vedno najde kdo, ki enostavno ignorira pravila. A je takih k sreči vse manj.

Korona ni ustavila popravila kanalizacijske cevi pred hladilnico Delamarisa

Časopis mora bit!

Tako pravi naš raznašalec Marino Lepej in vsako noč, kot da se nič ne dogaja, sede na moped da zgodaj zjutraj prinese Izolanom sveže vesti. "Eni so hvaležni, drugim je normalno" pravi in že drvi naprej.

Edini prodajalec na tržnici pravi, da se kupci držijo pravil, vendar jih je zelo malo, tako da zapirajo že veliko prej kot v normalnih pogojih.

V Merkatorju imajo dovolj dela, vendar se vse stranke ne držijo pravil, in ne vzamejo vozička za nakup. Eni so prijazni, drugi pa ne. Kot prej.

Mesnica ima le malo manj dela kot prej, s strankami so zadovoljni, saj upoštevajo pravila. Klavnice delajo, meso je sveže.

V Beli štacuni Tosame pravijo, da imajo največ težav z ljudmi, ki se jezijo nanje, ker nimajo zaščitnih mask. Zato je tudi manj kupcev.

V pekarni pravijo, da je več težav zjutraj in da znajo takrat biti kupci tudi nesramni, popoldne, ko pridejo ljudje iz službe pa je veliko bolje.

V Delamarisu pravijo, da je firbcev veliko, kupcev pa manj. Čeprav imajo pleksi pred blagajno se nekateri kupci, jezijo ker prodajalke nimajo zaščitnih mask, vendar jih enostavno ne dobijo.

Stoji učilna ekranizirana

Korona virus je ustavil šole, ni pa ustavil šolanja. Po vsej državi se učitelji in učenci spoprijemajo z izzivi, kako čim bolj nemoteno obdelati snov, po programu. Kar pa je objektivno nemogoče.

Šola na daljavo nedvomno predstavlja enega večjih izzivov tako za učence kot tudi za učitelje, v času samoizolacije. Otrokom so državni ukrepi čez noč spremenili rutino, šola pa se je iz šolskih klopi preselila v domače dnevne sobe, kuhinje in spalnice.

Z izzivom so se šole po vsej državi odzvale na različne načine ter sprejele različne metode poučevanja. Povprašali smo vse tri ravnateljice izolskih osnovnih šol kako pouk poteka pri njih.

OŠ Livade

Ravnateljica osnovne šole Livade, Maja Cetin, pravi, da so s poukom na daljavo začeli že v ponedeljek, 16. aprila, torej en teden pred »uradnim« začetkom, ki je bil ta ponedeljek. *»Lahko povem, da zadeve lepo tečejo. Stopili smo v stik s podjetjem, ki upravlja z našo spletno stranjo in so nam zagotovili, da bo sistem dobro in nemoteno tekel. Učitelji so čez vikend pripravili gradivo in v ponedeljek smo ga lahko na spletni strani že objavili«*, pravi Maja Cetin. Staršem so nato preko sms sporočil poslali geslo za dostop do gradiva. *»Starejši učenci sicer lahko do gradiva dostopajo tudi sami. Vemo, da so starši najbolj obremenjeni z učenci iz prve triade, tistim iz druge triade morajo malo pomagati, medtem ko so*

učenci tretje triade bolj samostojni.« V tem duhu samostojnosti so si učitelji tudi izmenjali mail naslove z učenci, za ohranitev obojestranske komunikacije. *»Je pa snov za učence v zadnji triadi zahtevnejša in učiteljice poročajo, da imajo kar veliko dela in da delajo veliko več kot osem ur na dan.«* Težava je, pravi ravnateljica, da morajo učiteljice pogosto individualno komunicirati z učenci, kar je seveda zamudno, zato že razmišljajo, da bi se morda posnele, ko predavajo novo snov. *»Dela je veliko za vse vpletene. Gre za nov način dela, za nove pristope, kjer se še vsi učimo.«*

Maja Cetin je še dodala, da gre predvsem za nov način dela, kjer so še bolj opazne razlike v samostojnosti med učenci. *»Prepričana pa sem, da bodo nekateri zdaj pridobili na samostojnosti, spet drugi pa potrebujejo več*

pomoči, zato sem pozvala vse učitelje, ki nudijo strokovno pomoč, da so jim na voljo.«

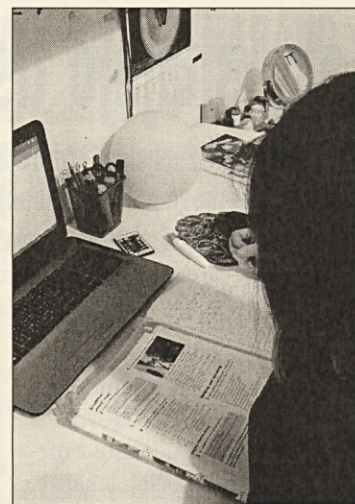
Preverjanje znanja, pravi ravnateljica, zaenkrat niso v načrtu.

»Upamo, da situacija ne bo trajala predolgo. Zelo pomembno bo, da bomo omogočili, da se šolsko leto čimbolj urejeno izpelje in zaključi«, je zaključila ravnateljica Maja Cetin.

OŠ Dante Alighieri

Svoje rešitve so predstavili tudi na osnovni šoli z italijanskim učnim jezikom Dante Alighieri. V.d. ravnateljice Cristina Valentič Kostić pravi, da so se učenci višjih razredov, od šestega do devetega, organizirali v virtualne učilnice, medtem ko tisti od prvega do petega razreda, delajo s pomočjo eAsistenta ali preko elektronske pošte. Virtualne učilnice sicer niso povsem virtualne, saj ne gre za klasično učenje v virtualnem svetu, ampak za kombinacijo klepetalnic, nekateri učitelji pa svoj pouk opravijo tudi preko video posnetkov. *»Opazili smo, da učenci veliko sodelujejo med sabo, si pomagajo in oddajajo naloge. Glede na to, da gre za nekaj, kar ni nihče od nas še počel, smo z doseženim zadovoljni«*, pravi ravnateljica.

Na mestu je vprašanje, kako se z učenjem preko tehnologije spoprijemajo tisti otroci, ki te možnosti doma nimajo. *»Med našimi učenci le eden nima te možnosti in smo mu zato snov prvih dveh tednov predali v*

papirnati obliki, medtem ko si nekateri drugi pomagajo s telefoni. Trenutno poskušamo pridobiti dva računalnika z internetno povezavo.«

Ravnateljica je še povedala, da se učitelji zelo trudijo, da bi bil učni proces čimboljši, veliko delajo in so v stalnem stiku z učenci in straši.

OŠ Vojke Šmuc

Ravnateljica OŠ Vojke Šmuc, Irena Sivka Horvat, je povedala, da so že ob napovedi ukrepov o samoizolaciji predlagali staršem, ki so imeli to možnost, da učenci že v petek ostanejo doma, tako da so imeli še en dan več, da bi se pripravili na situacijo. *»Z učitelji smo se dobili že v petek in se dogovorili za prve usmeritve. Nekaj izkušenj s spletnimi učilnicami, predvsem za višje razrede, smo sicer že imeli, a ne veliko. Tehnologija napreduje, a v osmih dneh smo vse šole naredile čudeže. Moje prvo navodilo učiteljem je bilo, poiščite stik s čimveč otroki, da jih čimveč dosežemo.«* Kar pa ni bilo tako preprosto. *»Najprej nismo uspeli stopiti v stik s kakšnimi dvajsetimi otroki, a smo to do danes uspeli rešiti. Zavedamo se, da šola na daljavo ni enakovredna pouku, saj nimajo vsi otroci možnosti, da bi jim starši znali pomagati. Zato je najbolj pomembno, da smo z otroki v stiku in da smo jim v oporo. Mnenja sem, da karkoli bo otrok osvojil v tem času, bo dobro.«* Irena Sivka Horvat še pravi, da so izkoristili vse možne poti, ki jih imajo na razpolago, med drugim so Občini Izola predlagali, da bi otrokom, ki jim pripada subvencija za šolsko prehrano, ponudili možnost, da dobijo prehranske

pakete, kar je župan Danilo Markočič tudi že potrdil. »Otrokom, ki nimajo doma možnosti, da bi preko spleta sledili pouku, pa bomo posodili tablice iz naše knjižnice. Zaenkrat ta problem rešujemo s tiskanjem gradiva.«

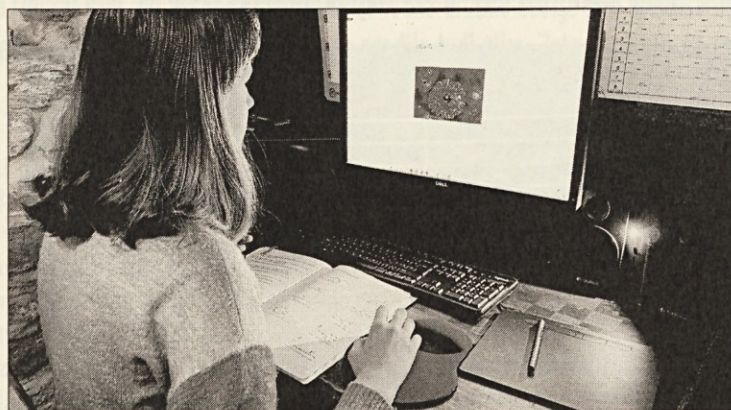
A če je učencem in učiteljem težko, je ta situacija zelo obremenjujoča tudi za starše, predvsem tiste, ki imajo več otrok in morajo z vsemi predelati snov. »Učitelji redno pošiljajo odzive na učni program. Učitelji lahko naredijo tudi nekaj manj, in učni načrt prilagodijo razmeram. V kratkem pa nameravamo staršem poslati tudi anketo zadovoljstva. Ampak jaz pravim, da se starši ne bi smeli obremenjevati, če ne uspejo predelati vse vsebine. Le-te damo nekaj več, ker so tudi otroci, ki jo hitro predelajo in bi se sicer dolgočasili. Ko se vrnemo v šolo pa bomo začeli od tam, kar otroci znajo, ne pa od tam, kar bi morali znati. Ne pričakujemo, da se bodo otroci sami naučili, kar bi jih morali mi. Starši naj naredijo, kar lahko in naj se ne sekirajo, če ne predelajo vsega. A kljub temu sem prepričana, da nekaj pa je treba vendarle narediti.«

Ravnateljica se je dotaknila tudi neprijetne teme, otrok, ki živijo v družinah, kjer prihaja do nesoglasij. »Še najbolj pa me skrbi za otroke, ki živijo v družinah, kjer prihaja do nesoglasij. Ta čas moramo preživeti vsi skupaj in zavedam se, da to ni vedno lahko. Nekaterim otrokom je šola predstavljala varno zavetje in zdaj so jo izgubili.« Irena Sivka Horvat je povedala, da nima sicer v mislih nasilja v družini, ampak dovolj so že nesoglasja, ki v majhnih stanovanjih, ki so v času samoizolacije še manjša, težko vplivajo na otroke. »Bojim se, da bomo beležili porast čustvenih stisk otrok.« V tem duhu so tudi ponudili tako otrokom kot tudi staršem možnost da preko telefona, pokličejo svetovalko Lenčko Prelovšek. »

Upajmo, da učenje na daljavo ne bo trajalo predolgo in da bodo kljub vsemu otrokom ostale letne počitnice, saj ta način šolanja za otroke ni nič manj stresen. Prepričani pa smo tudi, da bodo od slej starši še nekoliko bolj cenili delo učiteljev.

Postala sem učiteljica, kuharica in sodnica

Učenje na daljavo je za vsakega učenca drugačno, saj je veliko odvisno tudi od domačega okolja. Ko imaš tri otroke, vsakega v različni triadi osnovne šole, pa ti časa za karkoli drugega preprosto zmanjka.

Učenje na daljavo, na domu, je kar pestro. Pa ne gre za splošno pripombo, ampak za preprost odgovor, ki mi ga je dala Andreja, mati treh otrok, vsak od njih obiskuje eno triado osnovne šole. Saša je najmlajši in obiskuje razred prve triade, Jana je na sredini in spada v drugo triado, Liam pa je že skoraj zaključil osnovno šolo. Preprosto, pestro.

- Kakšen je vaš tipičen šolski dan?

- Spimo morda nekoliko več kot bi med klasičnim poukom. Nato pride na vrsto zajtrk, ki se prav tako nekoliko zavleče, za tem pa že začnemo s šolo. Doma imamo en računalnik in že to je problem. Liam se je zato odločil, da si bo pomagal s telefonom, Jana in Saša pa si ga delita. Liam je tudi tisti najbolj samostojen, medtem ko moram Jani malo pomagati, s Sašom pa moram biti ves čas. To traja nekje do dveh, ko imamo kosilo in si privoščimo kratek sprehod. Za tem pa spet šola, do petih. Ob tem imajo vsi trije tudi glasbeno šolo, tako da dan zaključijo z vajami inštrumenta. Dvakrat na teden imajo tudi video prenos z učiteljem inštrumenta ob uri, ki bi jo sicer imeli, če bi bila normalna šola.

- Če prav razumem, večino dneva namenite šolanju.

- Najprej moram povedati, da je eAsistent res dobra povezava med učenci in učitelji. Če česa ne razumejo jih vprašajo in hitro dobijo odgovor, tako da so v stalnem stiku. Tako Liam kot Jana sta pri tem že povsem samostojna in vse sama opravita.

- Vseeno pa sem prepričan, da je težko otrokom jemati novo snov brez učitelja. Naprimer

matematiko.

- Ja, verjetno res. Ampak Liam je na srečo dober matematik in mu nova snov kar gre. Je pa res, da nekdo, ki ni tako matematičen tip, rabi nekaj več časa in pomoči.

- Bi lahko trdila, da jim šola zdaj jemlje več časa kot prej?

- Vsekakor. Vse skupaj gre počasneje, saj morajo najprej sami predelati snov, ki jo popoldan ponovijo, ker drugače ne gre. Tako nam ostane nekaj prostega časa le zvečer, ko igramo kakšno družabno igro, karte, pogledamo kakšno risanko. Je pa dejstvo, da gre v šoli vse hitreje, ker je manj motečih faktorjev kot doma. Doma vedno najdeš kaj za početi, pavze so lahko daljše, ker vmes pogledaš televizijo, ali se malo ukvarjaš s telefonom. Tega v šoli pač ni. Poleg tega, mama je mama in učiteljica je učiteljica, je drugačna oblika avtoritete.

- Pa delate veliko premorov?

- S Sašom jih takorekoč nimava, sicer bi delal za šolo do noči. Ja, lego kocke so vsekakor bolj zanimive od šole in če se zaigra, ga je nemogoče spet zvleči za knjige.

- Boš zdržala ta ritem celo karanteno?

- Če ne bo predolgo, se da. Sicer pa ne vem, kako bo. Ne vem, če bom morala spet v službo, ker si težko predstavljam, da bi vsi trije pridno delali, ko so sami. Niso navajeni biti ves dan skupaj in potrebnega je veliko potrpljenja. Rada pravim, da sem zdaj učiteljica, kuharica in še sodnica v enem (smeh).

- Šola na daljavo bo marsikateriga starša prepričala, da bo še bolj cenil delo učiteljev.

- Jaz sem njihovo delo že zdaj zelo cenila, ampak zdaj ga še toliko bolj. Res morajo biti potrpežljivi, strogi, a ne preveč, da se otroci ne ustrašijo. Dejstvo je, da ne more biti vsak učitelj.

O tem, kako poteka pouk na daljavo, pa je nekaj besed povedal tudi Liam, učenec devetega razreda, ki obenem obiskuje še glasbeno šolo, ukvarja pa se tudi z roketom. Samoizolacija je brez dvoma spremenila njegovo tedensko rutino.

- Je težko sam predelati snov?

- Devetošolci smo starejši in mislim, da že znamo samostojno predelati snov s pomočjo učbenika, do katerega imamo dostop preko spleta. To gotovo nekoliko olajša delo staršem, a tudi učiteljem.

- Je že nekakšna priprava na študij, ali pa srednjo šolo.

- Ja, vsekakor. Je pa res, da sem bil jaz navajen, da se učim v šoli, doma pa sem počel druge stvari. Zdaj pa učenje vzame veliko več časa. Poskušam vse delati sproti, ker če zaostajaš, se tega nabere res veliko. Če imamo težave s snovjo, pa se lahko preko spleta dogovorimo z učitelji, da nam kaj razložijo.

- Marsikdo se je bal, kako bo z otroki, ker morate biti stalno doma. Je pa res, da ste bili tudi prej veliko prisotni v virtualnem svetu. Pogrešaš kaj svež zraka?

- Ja, brez dvoma. Ni lepo biti stalno doma. Pogrešam šolo in igrišča. To nikakor niso nekakšne počitnice, ampak ogromno delamo za šolo.

- Treniraš roketom. Kaj počnete zdaj, ko ni treningov? Lahko vzdržuješ fizično pripravljenost?

- Nekaj se da narediti doma, a ne vsega. Ven gremo lahko na tek, ali pa s kolesom. Kar pač lahko, ker parki so zaprti. Moram priznati, da komaj čakam, da grem nazaj na staro, nazaj v šolo. AM

Zadnji hip zbežali iz Londona

Izolani smo že vajeni, da so naši olimpijci iz vrst jadralcev ali veslačev, zato je kar nekoliko neopazno mimo nas šla informacija, da se za nastop na olimpijskih igrah v Tokiu, ki so zdaj sicer preložene, bori tudi Vida Rudolf (prej Samotorčan), naša najboljša boksarka.

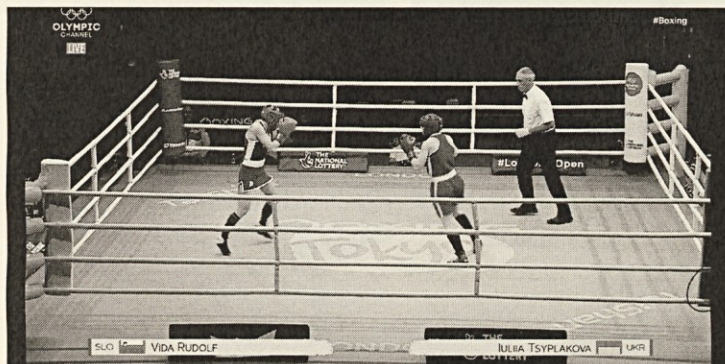
Angleži so pač drugačni. Športne prireditve so odpovedovali povsod po svetu, v Londonu pa so organizatorji kar vztrajali pri organizaciji evropskih olimpijskih kvalifikacijah v boks. Na turnirju, ki so ga po treh tekmovalnih dneh vendarle prekinili, sta sodelovala tudi slovenska borca Vida Rudolf in Nik Nikolov Veber, ki pa sta, po dobrem boju, v uvodnem krogu izpadla proti izkušenejšima tekmece. Spremljal ju je naš boksarski šampion Dejan Zavec.

Vido smo poklicali v njen novi dom v Ivančni gorici, kjer je, skupaj z možem, v 14 dnevni karanteni. Naša najboljša boksarka, ki je bila lani peta na evropskem prvenstvu v kategoriji do 57 kilogramov, je po poklicu sicer profesorica glasbene vzgoje, njen inštrument pa - violina.

- Začnimo z glasbo. Ste v karanteni, a poučujete na daljavo.

- V resnici gre bolje, kot sem pričakovala. Učencem pošljem naloge oziroma jim povem, kaj naj vadijo, oni pa potem meni pošiljajo nazaj posnetke rezultatov njihovega dela. Seveda ne v celoti, ampak dovolj, da lahko ocenim oziroma ugotovim, kaj je treba popraviti.

- Z možem sta v karanteni, kamor so vaju poslali že na letališču na Brniku, ko ste prispeli iz Londona. Kako da ste sploh odšli tja?

- Olimpijske igre niso vsak dan in ko ima takšno priložnost, jo športnik seveda želi izkoristiti. Ko smo se mi odpravljali tja je bilo pri nas ravno pred sprejetjem ostrih ukrepov z zaprtjem šol in ker so organizatorji zatrjevali, da za odpoved kvalifikacij ni razloga, ker da na Otoku nima jo težav s koronavirusom, smo pač šli. Tako kot tudi vsi ostali. Na kvalifikacije so namreč prišli boksarji iz prav vseh držav, vključno z Italijo.

- Kakšen pa je bil režim tam?

- Že ko smo prišli, so bili uvedeni prvi ukrepi. Nenehno razkuževanje rok, merjenje temperature, opozarjanje na nevarnost, dokaj omejeno gibanje. Poleg tega so iz domovine prihajale vesti o zaprtju šol in vrtcev ter napovedi omejevanja letalskih poletov. Ko smo izvedeli, da razmišljajo o zaprtju zračnega prostora, smo sklenili, da se bomo v vsakem primeru - ne glede na to, kako se bo za nas razpletel uvodni krog - v ponedeljek vrnili domov.

Trener Zavec je začel iskati letalske karte, ki so se v pičli uri podražile za več kot 100 evrov. Menda je zanje odšel po 270 evrov oziroma dvakrat toliko kot smo plačali povratne iz Brnika.

- Je to vplivalo na vaš nastop v prvem krogu?

- Mislim da ne. Ko prideš v ring pač ne razmišljaš o zunanjem svetu, ampak le o nasprotniku in o svojem ravnanju. Nik je terno izgubil s Špancem, jaz pa sem tudi imela dokaj izenačeno borbo z izkušeno Ukrajinko, ki je bila že 3-krat državna prvakinja in ima za sabo več kot 200 dvobojev. Jaz jih imam, za primerjavo, komaj 40. Res sem izgubila s 5:0, a sem bila v dvoboju enakopravna in če bi ocenjevali zgolj število udarcev ter željo po zmagi, bi verjetno zmagala. Seveda pa sodniki upoštevajo tudi tehnične detajle in tukaj igrajo izkušnje najpomembnejšo vlogo, zato je tudi upravičeno zmagala.

Sama pa sem s svojim boksom dokaj zadovoljna, saj sem bila res odlično pripravljena in z malo več sreče bi se lahko obrnilo tudi drugače. To je Dejan sklepal tudi ob pogledu na ukrajinsko trener-sko klop, kjer so bili med bojem zelo živčni. Treba je namreč vedeti, da je boks v Ukrajini razvit povsem drugače kot pri nas. Tam imajo vrhunski sistem dela, veliko klubov in športnikov in tekmo-vanja, nas je pa tukaj peščica zag-nanih.

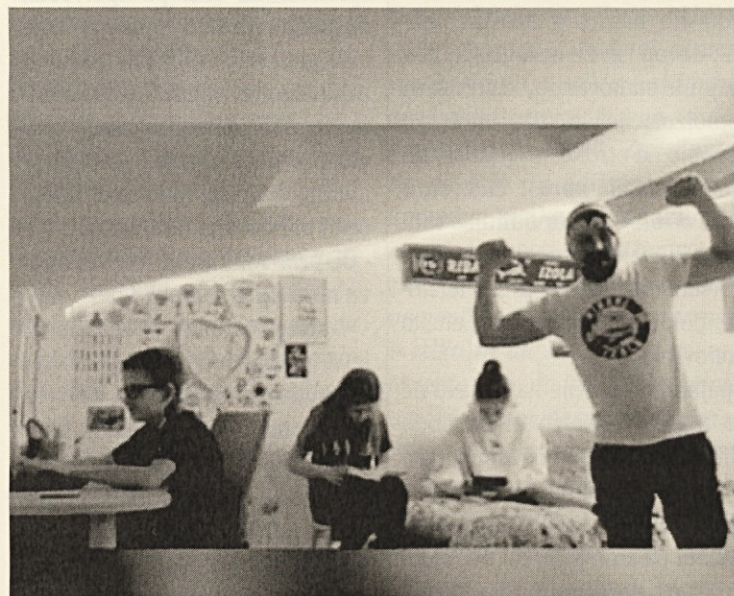
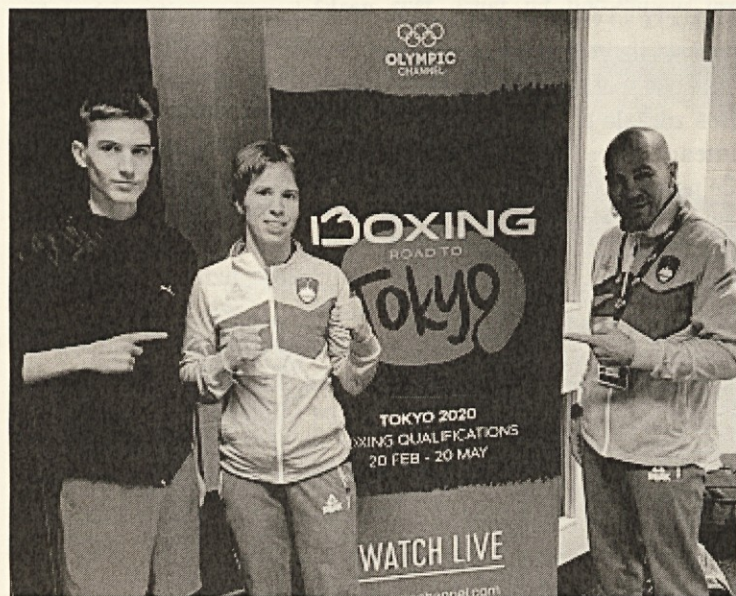
- Takoj po izpadu ste se odpravili domov.

- Izgleda, kot da smo bili veseli, da sva oba izpadla v prvem krogu, a ni tako. Noben pravi športnik ni zadovoljen, če ne doseže cilja. Verjamem pa, da bi v vsakem primeru odšli domov, saj je bilo jasno, da tekmo-vanja ne bodo mogli zaključiti in ga tudi niso. V torek so kvalifikacije namreč prekinili in odpovedali. Kako bodo ravnali zdaj, ko so tudi Olimpijske igre predstavljene, pa ne vem. Upam, da bo šlo vse od začetka in se mi spet ponudi priložnost za napad na kvalifi-kacijsko normo. Če se ponudi priložnost, bom vsekakor dobro pripravljena.

- Kljub karanteni trenirate?

- Seveda. Doma imam boksarsko vrečo in še nekaj pripomočkov, tako da dvakrat na dan potreniram po trenerjevih navodilih. Na nek način je zdaj lažje, saj sem se, v "normalnih" razmerah sicer redno vozila iz Ivančne Gorice v Laško v službo in nato še v Ptuj na trening.

D.M.

Pozivu: Ostani doma so se s sloganom Ostani doma - Forza Izola pridruži tudi izolski Ribari. Vse pozive najdete na občinski FB strani.

Corona virus sredi Atlantika, 300 km od obale

Borut Praper je doma iz Dravograda, a je v resnici doma iz vsepovsod. Življenje ga je selilo sem ter tja, lep del le-tega pa je preživel tudi v Izoli. Prevajalec, glasbenik, producent in pisatelj z ženo Moniko trenutno živi na Kanarskih otokih, kjer uživata v vremenu in gojita čilije. No, do nedavnega je bilo tako. Zdaj je pa tukaj virus, ki je izoliral svet, od sveta pa izoliral to zahodno afriško otočje pod špansko zastavo. Španija postaja, po Italiji, novo največje žarišče okužb v Evropi in svetu, otočani pa se bojijo, da bi se to zgodilo tudi njim. Zato je pismo, ki smo ga prejeli, še posebej zanimivo.

Dragi očljša,

že dolgo sem ti nameraval poslati pozdrave s Kanarskih otokov, pa sem se seveda obiral tako dolgo, da se je prej končal svet (kot smo ga poznali). Tako pozdravi zdaj niso več lepi, ampak bolj turobni.

Tu se je začela situacija temeljito mrgoditi proti koncu prejšnjega tedna, v sredo ali četrtek, ko so oblasti napovedale, da se bodo s petkom šole zaprle in so tudi tisti najglasnejši dvomljivci v resnost (in celo resničnost) virusne golazni ugotovili, da mogoče se pa reč vendarle tiče tudi nas, tu sredi Atlantika kakih 300 km od Zahodne Sahare. Vendar pa tudi realisti – tisti, ki včasih veljamo za črnoglede in prepolne “negativne energije” – nismo niti slučajno pričakovali, da bodo ljudje že v četrtek **pokupili praktično ves WC papir**, ki se je prej celo večnost otožno prašil v skladiščih in na policah. Že par tednov pred napadom vsesplošne norosti sem sicer začel sumničavo pogledovati po vodi, olju, makaronih, moki in sladkorju v prepričanju, da bo prva tarča navala najbrž to... Pogroma nad sekretirjem pa resnično nisem pričakoval in ga ne razumem, saj raznih spletnih štosov na to temo zaradi popolne nelogičnosti prej nisem jemal resno. Mogoče pa virusa le niso izdelali ljudje kuščarji, ampak do sedaj grozljivo zapostavljeni, brezimni in nerazpoznavni proizvajalci toaletnega papirja ob podpori svetovnega združenja pokojninskih skladov?

Ob opazovanju cufanja za cukr sem izvoljenki Moniki zlobno pripomnil, da se bodo zdaj, ko otroci ne bodo smeli več v šolo, mamice lahko v celoti osredotočile samo na to, da bi podmladek čim hitreje in učinkoviteje dobro poredile – in res je, da v takih čemernih časih človek ne ve, kdaj čezmerna zaloga prav pride. Nisem še čisto nehal duhovičiti, pa je pri blagajni zajetna teta že hitela razlagati zaskrbljeni prijateljici, da “ninjoti” bodo pa vendarle morali nekaj jesti.

Že do začetka naslednjega tedna je tako izpuhtel tudi kar dober del otoške zaloge sladkarij. Za osnovne krizne zaloge je bilo torej nemudoma poskrbljeno.

Petek trinajsti – zadnji dan šole do nadaljnjega – ni bil prav nič nesrečen za otroke, ki se bodo lahko zdaj cele dneve družili tako, kot jim najbolj ustreza, torej virtualno. Vendar pa je bil trenutek resnice toliko bolj usoden za njihove starše, ki bodo svoje prekrasno vzgojene zakladke lahko zdaj cele dneve gledali doma, namesto da bi z njimi blagoslavljali učiteljski zbor.

Tako so vedno bolj vidno zaskrbljeni očetje potem, ko so opravili z najnujnejšim (torej z WC papirjem), **pokupili še presunljive količine piva**, saj so si najbrž šele takrat začeli dobro predstavljati biblične dimenzije družinske sreče, ki jih čaka. Če ne bomo škripnili od kuge ali posledic popolnega razpada lokalnega gospodarstva zaradi odhoda še zadnjega turista in popolne izolacije, se bo otok pač potopil pod težo novonastalih vampkov.

V soboto je Španija razglasila izredno stanje, ki seveda velja tudi

za Kanarske otoke, in začela se je popolna karantena z omejenim gibanjem. To pomeni, da smo v hišnem priporu in ne smemo ven, razen po najnujnejših opravkih: služba (kdor jo pač še ima, saj se je množično odpuščanje začelo takoj), osnovni nakupi, nujni primeri in podobno.

Niti kratki sprehodi niso dovoljeni, tudi po puščavi med kaktusi ne, razen s psom (zdi se, da na koze, pujse, zlate ribice in podobno menažerijo, ki se jo ljudje v sili spomnijo zvleči s sabo, policisti ne gledajo preveč razumevajoče). Tako so zdaj dodobra utrjeni kuščarji največji zmagovalci trenutnega režima in ni vrag, da ni svoje zverine kdo brž začel dajati v najem tistim, ki morajo nujno smukniti po kakem nedovoljenem opravljanju.

Tako na ulici kot v redkih odprtih trgovinah je obvezna razdalja med ljudmi meter in pol. Po najnujnejših nakupih naj bi hodil samo en družinski član, v avtu pa se ne smeta peljati dve osebi, čeprav sta mož in žena, ki se doma ne moreta ogniti drug drugemu, kljub temu da sta si to iz srca zaželela že drugi dan hišnega pripora. Ta domislica je seveda bistroumna vsaj toliko kot nova zvezdniška ekipa vélikega rešitelja Janeza Janše pri vas v Sloveniji, ampak na srečo nama z Moniko še ni uspelo na lastni koži preveriti, koliko človeški so policisti v praksi.

Skoraj vsak dan hodiva namreč na skupno “delovno mesto” – v majhen nasad čilijev malo višje gor v hrib – in to čisto “uradno”, saj nama je na srečo celo uspelo v zadnjem trenutku urediti vso potrebno papirologijo za to dejavnost. Žal je vseeno predaleč, da bi tja lazila peš, tako da se pač strahotno ilegalno peljeva z avtom. Vendar pa, ker sva zvrta in pretkana, Monika za vsak slučaj sedi zadaj – da lahko za prilogo k vsej dokumentaciji, ki jo imava pripravljeno za organe oblasti, rečeva tudi, da sva kljub vožnji v istem avtu vedno vsaj meter in pol narazen (tudi radikalna birokracija je lahko človeku v veselje).

Po prvem tednu življenja v hišnem priporu na zdaj od sveta odrezanem otoku lahko rečem, da mi je vseč predvsem novi režim nakupovanja v večjih trgovinah: že po par dneh smo se drug drugemu navadili ogibati v presenetljivo osvežilnem loku, brez godrnjanja in srepnih pogledov ter elegantno in lahkotno kot balerine. Podivjani zakladki ne blaznijo več cvileč po trgovini in cepetajo pred cukri, vrste pred blagajnami pa so zaradi označenih varnostnih razdalj tako zračne, da te ne pohabi niti z najtežjim vozičkom opremljena in najbolj žleht ženica.

Življenje se torej skrušeno opoteka naprej. Okužb na Kanarskih otokih sicer ni niti slučajno toliko kot v celinski Španiji, vendar bomo najverjetneje še lep čas ostali ujeti v ta režim. Kar je čisto v redu: glede na to, da so radikalni ukrepi začeli za nas veljati še preden je bilo že prepozno, bomo mogoče vendarle prej zlezli iz karantene kot na primer Madrid, kjer je situacija popolnoma katastrofalna. Vendar pa me že lep čas veliko bolj kot sam virus skrbijo neizogibne posledice, ki bodo za Tenerife skrajno uničujoče. Ob neprijetnih mislih včasih oprezam z zdaj neprecenljive terase in bolščim tja dol proti morju, kamor trenutno ne smemo, vendar nebo brez letal in množice kiterjev spodaj v zalivu deluje prej zlovesče kot pomirjujoče.

foto: Jerónimo Niglo

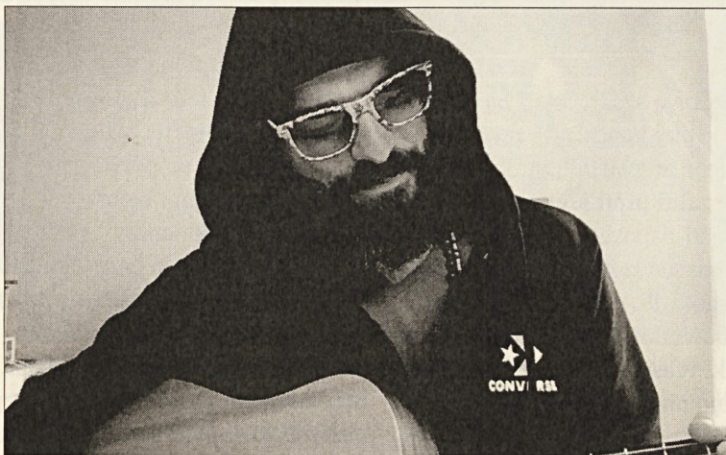
Pogled z balkona

Tvoj prijatelj
Borut

V karanteni pripravlja dva albuma

Virus je v izolacijo poslal vse, od šolarjev do športnikov in od upokojencev do kulturnikov. Rudi Bučar ni izjema. Sredi snemanja kar dveh albumov ga je Korona poslala v samoizolacijo. Seveda je zaskrbljen, zaradi zdravja pa tudi zato, ker bo izgubil kar nekaj mesecev zaslužka, obeti za pomoč pa niso veliki. Seveda pa tudi v teh dneh ne miruje.

Radi pravimo, da je korona virus ustavil svet, a to ni čisto res. Če bi vprašali zdravnike, zdravstvene delavce, trgovce, poštarje, dostavljalce paketov in še marsikoga drugega, se ni prav nič ustavilo. Še več, dela in skrbi imajo več, kot kadarkoli prej. Ustavilo, povsem ustavilo pa se je za kulturnike.

Glasbeniki so z uvedbo omejevalnih ukrepov in prepovedjo zbiranja ob nastope, koncerte in tudi snemalne seanse. Med tistimi, ki jih je v naši regiji najbolj prizadelo, je vsekakor Rudi Bučar, ki je bil ravno sredi priprave za izid kar dveh albumov.

- Kako je s snemanjem albuma?

- Dobro je šlo, nato pa se je vse ustavilo zaradi te situacije z virusom. Pred to štorijo je bil načrt, da bi album izdal enkrat konec oktobra, morda v začetku novembra. Je pa res, da imam zdaj izgovor za zamudo (smeh).

- Pa misliš, da bi vseeno prišlo do zamude?

- Ne, mislim, da ne. Oziroma, še vedno upam, da ne bo. Še vedno iščem alternative, kako bi vseeno prihranili nekaj časa, da najdemo neko rešitev za pesmi, ki še niso posnete. Sem sicer velik pristaš snemanja v živo, vsi naenkrat, kar pa zdaj ni mogoče. Zato razmišljam, da bi jih posneli ločeno, po layerjih. Saj je bilo vendarle veliko dobrih pesmi posnetih na ta način. No, bomo videli, kako se bo stvar odvijala.

- Koliko pesmi pa moraš še posneti?

- Še nekaj jih je, kakšne tri ali štiri. V skrajnem primeru jih bom kar sam posnel, saj današnja tehnologija to omogoča. Marsikdo, z mano vred, se niti ne zaveda, kaj vse lahko naredimo z računalnikom ali celo telefonom. Jaz sicer še vedno uporabljam diktafon, ampak sem prešel vsaj na digitalnega, tako da imam možnost posnetke razposlati naokoli. Navadno naredim demo, nato ga dogradim, potem napišem še posamezne parte za glasbenike, da vejo kaj bojo odigrali. Večinoma to sicer ni potrebno, a če želim prihraniti čas, da nam ni treba dodatno vaditi, gre to tako. Vse pesmi s tega albuma so posnete tako. Dve sem sicer odigral sam, za, te, ki jih še nismo posneli, pa se še moram odločiti kako in kaj.

- S kakšno ekipo sicer snemaš in kje snemate?

- Ekipa je zelo različna, najbolj

standardni glasbeniki pa so Anže Vrabec na klavirju, Goran Krmac na tubi in stompboxu, ki smo ga poslovenili v topotalnik, Robert Pikl je odigral večino kitar in ostala brenkala, na bobnih pa se menjavata Giulio Rosselli in Janez Gabrič. Za vsako pesem posebej se odločim s katerim glasbenikom bom sodeloval, kar pa seveda ni vezano na samo kakovost glasbenika, saj so vsi izvrstni, ampak predvsem na to, kdo je v kakšni situaciji, za kakšen aranžma bolj primeren. Kar se pa samega snemanja tiče, pa sodelujem s starim soborcem Gabrom Radojevičem, ki vse to snema in producira.

- Album bo avtorski?

- Ja, večina skladb bo res avtorskih, le uvodna in zaključna bosta ljudski. Bo pa več pesmi odpetih v narečju, pri enem od besedil pa sem sodeloval s fanti zasedbe Krkuča Kunešn.

- Pred časom, ko si napovedal izid kar dveh albumov, je bilo govora, da boš enega izdal na vinilu.

- Ja, na vinilu sem želel izdati live album, ki bi prvotno prav tako moral iziti proti koncu leta. Ampak zdaj se je vse spremenilo. Najprej to, da ni nemogoče, da bosta kar oba albuma, torej studijski in live, izšla na vinilu, kjer bi ravno vinil izšel nekoliko prej, čez čas pa še cd. Dejstvo je namreč, da kljub temu, da se je izkazalo, da je cd med najslabšimi mediji, ima največ ljudi doma možnost poslušati glasbo ravno preko tega medija.

- Imaš tudi ti doma cd predvajalnik? Kaj pa gramofon?

- Cd predvajalnika nimam, oziroma imam ga samo v računalniku, ki je že kar star. Gramofon pa imam, kakšnih petdeset let star, ki mu je preperel jermen in že dolga časa odlašam z odločitvijo, da se ga lotim popraviti, ali pa vsaj naročiti novi kos. No, verjetno bom zdaj imel čas tudi za to (smeh).

- Pa je live plošča že pripravljena ali te tudi tukaj čaka še nekaj dela?

- Live plošča prav tako še ni »pronta«. Večinoma je sicer že pripravljena, saj naj bi izšla še pred studijskim albumom, ampak nato sem dobil povabilo za nastop v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma, enkrat naslednje leto, in se mi zdi smiselno, da tudi ta nastop izkoristimo za posnetke.

- Ko smo ravno pri koncertih. Kaj pomeni za aktivnega samoizolacija in prepoved zborovanja?

- Vsekakor je udarec, nenazadnje tudi po žepu. Vlado Kreslin je ob tem tudi zaprl svoj s.p., menda protestno. Težko je, ampak težko je za vse.

- Pa si odpovedal veliko nastopov?

- Kar nekaj sem jih, ja, ampak v veliki večini ne gre za odpovedi, temveč smo jih le prestavili na kasnejši datum, morda jeseni. Odpovedati pa smo morali tiste, ki so vezani na poseben dan. Tiste lahko prenesemo edino na naslednje leto.

- Uspeš vaditi in biti kreativen doma, v samoizolaciji, z družino?

- Še dobro, da jo imam. So pa vsekakor družinske dinamike zdaj nekoliko drugačne, kot so bile prej. Ne vidimo se zelo pogosto, ampak vedno (smeh). Moramo se še malo uloviti, ampak vse »štima«. Ko moram ustvarjati ali kaj delati, se zaprem v sobo in imam kakšno uro miru. Počnem pa to, kar je veliki menedžer Boris Furlan vedno pravil, da so »rockerska posla«, zlagam posodo v pomivalni stroj, sesam in tako naprej (smeh).

Gaber Radojevič in Rudi Bučar
Skupaj sta še iz časov Spiritsov

Ko se poezija uzre v objektivu

Spodobilo bi se naslov napisati v izolskem dialektu, vendar kaj takega zmore sila malo ljudi na tem svetu. Dorina Bržan je ena zadnjih in zato je filmska upodobitev njenih poezij, ki jo je ustvaril Remigio Grižonič, tako dragocena.

Pet poezij na petih izolskih lokacijah sta avtorja poimenovala Izolska poezija v podobi in besedi, predstaviti pa bi jo morala prav na svetovni dan poezije, v soboto, 21. marca v izolski Mesni knjižnici. Zakaj je nista je zdaj jasno. Kdaj jo bosta pa ne ve nihče. Tako-le je Remigio predstavil ta njen izdelek.

- Vedno poskušam na nek način Izoli nekaj pustiti v trajno last. Zato sem tudi naredil nekaj koledarjev in pripravil knjigo o Mariji Alietski. Ker sem večkrat prebiral poezijo Dorine Bržan v zbirki z naslovom **Scoi e onde de vita** sem tam našel pet pesmi, ki se nanašajo na posamezne kraje, oziroma področja Izole. Vendar nisem želel posneti **dokumentarca ali reportaže** s pogovori in recitacijami, niti nisem snemal **filma**, ampak sem želel narediti nekakšen **pesniški video zapis o teh krajih**.

Osnova pa je bila seveda Dorina z njenim glasom, vendar ne v njeni sobi ali kar tako, pač pa na mestih o katerih govorijo posamezne pesmi. Recimo, **pesem o njeni ulici** (Smrekarjevi), kamor se je vračala iz študija francoščine v Ljubljani in je opazovala ženske, ki so sedele na pručkah in pragovih hiš in se pogovarjale. Ali pa **pesem o portonu**, tovarne Arrigoni, še iz časov francoskih lastnikov, ki ga danes pa tudi že med vojnama ni bilo več. Tukaj sem moral uporabiti drugačen način montaže v slikovnem prepletanju sedanjosti in preteklosti. In **pesem o palači Besenghi**, ki govori o slikah nad vrati. Vsi, ki poznamo palačo poznamo poslikano glavno dvorano, Dorina pa v pesmi govori o slikah nad vrati, skozi katera je nekoč hodila služničad in je hodila tudi njena mati. Teh slik seveda že dolgo ni več, ampak Dorina jih opiše, kot da bi vsele še danes. Ena od pesmi je posneta v **oljčniku**, kjer sem prvič vključil nekoga drugega. Namreč, **Tjaša Bornšek** je s plesom upodobila boginjo **Minervo**, katere sveto drevo je bila oljka.

Zadnja pa je pesem **Vole mi ben**, ki sva jo posnela tam, kjer Dorina ustvarja, za njeno pisalno mizo.

- Si uporabljal kakšne posebne tehnike snemanja?

- Glas sem posnel popolnoma ločeno na en kanal in ga potem združil s sliko. Zanimivo pa je, da nisem snemal s kamero in vsemi pripomočki, ki jih imam, ampak s pametnim **telefonom**, to pa zato, ker sem želel dobiti Dorino popolnoma sproščeno in hkrati zanesljivo v tem branju njenih pesmi v izolskem dialektu, kar ne bi zmožel nihče drugi. Seveda sva tudi veliko vadila in na nekaterih posnetkih, ki seveda niso uporabljeni, se vidi kako enkrat umirjam jaz njo, drugič pa ona mene. Skratka, nič ni nastalo na hitro, od danes do jutri.

- Vse je bilo pripravljeno za **premiero, potem pa ...**

- Žal mi je, da so morali v knjižnici odpovedati prireditev, ampak tako pač je in morali so ravnati tako. Mi je pa žal, ker smo bili zdaj vsi zelo zagreti za projekt, še posebej knjižničarke, saj bi s tem počastili svetovni dan poezije.

Foto: Remigio Grižonič

Za sodelovanje smo pridobili tudi **Suzano Todorovič**, ki se študiously posveča našim dialektom in ona bi dala nek strokoven okvir dogodku. Dogovorili smo se tudi to, da bo vsak govoril v svojem jeziku ali dialektu, da tudi na ta način pokažemo pomen te naše jezikovne raznovrstnosti.

Caffè alle porte

Sentade
šòvine fie col buligo de fora
vecie che le šmalmena
fioi che pianši in carosela
turisti coi capelini tondi e piturài
cani che i se ciàpa e i fa un gran bordèl
incontri de afaristi
politicanti de tuti i colori
Qualche imbragion col goto ša švodo
done ordinarie
done elegante
veci co'la pansa in fora
qualche poeta
tanti pitori
do inamorai che i parla sotovòše
la mula la servi 'l caffè
sempre col biondo soriso verto e
caldo come'l sol

Dorina Bržan

- Zdaj je pač treba počakati.

- Nam je žal, ampak nič za to. Izdelek je narejen, je spravljen in ko bo čas se bomo spet pogнали v tek in verjamem, da bomo vse pripravili z enakim navdušenjem, kot smo to počeli zdaj.

D.M.

Epidemija filmov #2

Piše in filme izbira: Erik Toth

Korona ne pojenja in, žal, tudi pri zahodnih sosedih ni kaj bolj rožnato. Vse dobro želimo vsem sosedom in celotnemu prebivalstvu, da potrpi in poskuša najti svetlo točko v tej temačni situaciji.

Iznajdljivost za preživljanje preveč časa v lastnem domu je zelo cenjena vrлина v tem obdobju, pa še optimizem s kančkom pozitivne motivacije je potrebno dodati. Verjamem, da vsak premore, in sedaj je še tako bolj mamljiv, skriti kot omare, do katerega ni dostopal že predolgo in se bo sedaj lotil ekskurzije med valove, z okusom lavande, pozabljenih nogavic, starih Lotto trenerk in ne več modernih artiklov (Maui & Sons ali Killer Loop že sodijo v slednjo kategorijo). Nič ne de. Saj je tudi pomlad nastopila in čiščenje je, tako ali drugače, na sporedu.

Ko pa se večer končno pojavi, takrat si po dolgem dnevu med štirimi stenami (ne vemo več kateremu po vrsti) lahko privoščimo približno dve uri za buljenje v ekran. Če nimate kakršnihkoli digitalnih knjižnic, TV paketov, ponudb, itd. si lahko z uporabo interneta snamete nekaj (ali vse) s spodnjega seznama. En teden bo kar dovolj za iskanje in ogled vseh spodnjih naslovov.

Predloge podajam po žanrih (nekateri filmi nimajo slovenskih prevodov):

- akcija: Umazani Harry (Dirty Harry)
- animirani film: Svet igrač (Toy Story)
- biografski film: Pobesneli bik (Raging Bull)
- dokumentarni: Bowling for Columbine
- drama: Gattaca
- grozljivka/triler: Psiho (Psycho)
- komedija: Kako dobiti nogo (Office Space)
- sci-fi: Pobesneli Max (Mad Max)
- serija: Years and Years (BBC produkcija)

Uživajte v filmih! In sedaj lahko v 'dvorano' vstopate s hrano in pijačo. In, predvsem, ostanite zdravi!

POSADKA - PRIMORKE - KAPITA

DINO ANTOLLOVIČ, IPSA NEVIO, MARKO, ELEVTI, B. GASP

VELIKA FEŠTA ZA RIBICE PRIMORKE

MARKOM KATERI Z NASMEJANIM

MEDALJO ZA IZPOVNIEN PLAN RIBOLOVA CELGA LETA

32 VAGONOV SARDELE. TISTO POLETJE V AVGUSTU

- Velika fešta je bila takrat, ko je kapitan Marko Antolovič s posadko Primorke dobil zlato priznanje za izpolnjen plan celoletnega ulova. S posadko, v kateri so bili še: Marino Antolovič, Nevio Ipsa, Elevterij, Alojz Gašperut, Vittorio Gergeta in Ivan Volk so ulovili kar 32 vagonov sardele. Tisto poletje v avgustu (Leta ????) mi je res ostalo najbolj v spominu. Čestital sem kapitanu in ostalim pa mi pravi Marko z nasmejanim obrazom: „Marino, te vegni pescar con noi e te sara anche cogo? Si, si Marko. Go za meso la domanda lettera in dita. Ben, lunedì partiamo a Rabac.”

RIBISKI 10 DNI POČITKA. MEDALJA S STISKOM ROKE MARKU A.

IZKRCA
NA RIB

★ TE VEG

RIBEZ

★ BIL T

MESO

DAL PR

DATTI

ZA RA

NECU

ZA DRU

★ A B

BOM

CON U

Z 700

IPSA N

VARA

SINKOVI

ALCE

← VOLK

IN GASP

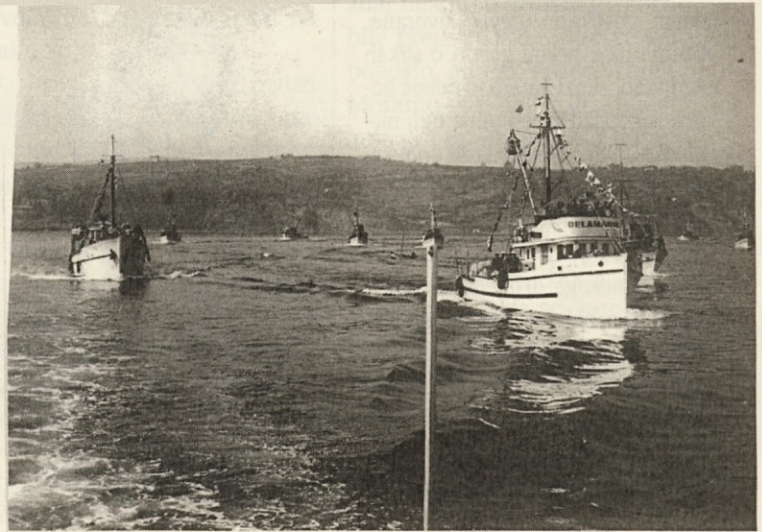
ALOJZE - MANCK (DESU)

KUPILA VELIK KALČ 5-6 M

(VEČJA LANA)

- Takrat smo v Kvarnerju v tednu dni ulovili 5 do 6 vagonov sardele. Nekega jutra mi je direktor Prelaz ukazal, naj nakrcam na našo ladjo samo 4 tone sardele, ostalo pa naj damo kakšni drugi barki, če je morda nalovila kaj manj. Feralist Nevio Ipsa je začel skakati gor pa dol po palubi in se jeziti na ves glas: „E vero, ne, neću svitit za druge, znaš ti kompare.” Komparsa Vittorio se je nasmehnil: „A ben, faro ben mi la guardia.” Ob treh zjutraj je prižgal na ladji rdeč feral pa mi pravi Vittorio: „Gino ze venu taka la barca con un čapo di sardela ma čabak Ipsa se vedi che dorma.” Končno je prišla ura 5 in čas za obkolit jato sardele. „Vara, vara Sinkovič, Čabak se ga zveglia alla zvelto. Alcemo il fero.” K sreči smo ulovili „samo” 3 tone, kot je bilo dogovorjeno oziroma omejeno. Potem je prišla polna luna in ribiških deset dni počitka.

- Za izolsko Ribo so lovili tudi številni hrvaški ribiči, ki so prišli v uniformah tudi na ribiški praznik.
- Na fotografiji spodaj desno je v ospredju ribiška ladja Knežak, praznično okrašena z zastavicami.

Rdeči križ

Rdeči križ te dni deli prehranske pakete svojim upravičencem. Teh je 154, za skupno skoraj 300 družinskih članov in prav toliko paketov. Zaradi zagotavljanja varnosti in varnostne razdalje so se odločili, da bodo pakete razdelili pred svojim sedežem, v razmaku treh dni, upravičence pa so razdelili po dnevih, da ne bi prišlo do prevelike gneče.

Z Občino Izola se tudi dogovarjajo za pripravo prehranskih paketov za upravičence subvencije šolskega obroka. »Ne vemo še, kako bomo hrano razdelili, saj je teh paketov skoraj petsto. Občina Izola bo nabavila prehranske izdelke, ki bodo zadostovali za dva tedna, tako da bodo večji od teh, ki jih navadno delimo. Mi, z našimi prostovoljci, pa lahko pomagamo tako, da jih pripravimo«, je še povedala Požarjeva. Kako in kdo jih bo delil tako še ne vemo.

Zabojčki Zemlja&Morje

Sveža, domača, zdrava in ekološka hrana dostavljena na dom

Kaj je zabojček Zemlja&Morje in kako deluje?

Sveža sezonska zelenjava in sadje pridelana na slovenskih ekoloških kmetijah, dostavljena na vaš dom, v naravni vračljivi embalaži (brez plastike). Izbirate lahko med sestavljenim zabojčkom (2 velikosti) ali pa si ga sestavite sami. Dodatno lahko naročite še druge eko dobrrote: vina, jajca, suho sadje in zelenjavo, vložnine, kaše, testenine in po novem tudi sir in skuto.

Naročilnico lahko izpolnete preko naše spletne strani (www.zemlja-inmorje.si) vsak petek (dostava vsak torek), ali preko naše Facebook strani (zemljainmorje).

Dodatne informacije 041 376 561

Da ne bo potem: Nisem vedel!

OSTANITE DOMA!

Eden izmed najpomembnejših ukrepov je **samoizolacija** – izogibanje stikov z drugimi. Prekinimo vse oblike druženj – v zaprtih prostorih in na prostem! Gibanje v naravi je priporočljivo, če se počutite dobro in nimate simptomov bolezni, vendar to počnite sami oziroma v krogu družine. Izven doma se ne družite z drugimi ljudmi. Ob srečanju mimoidočih upoštevate razdaljo od 1,5 do 2 metra. **PREPOVEDANA** so vsa javna zbiranja in druženja na javnih površinah in objektih.

UKREPAJTE!

Ob simptomih, kot so povišana telesna temperatura, kašelj ali kihanje, pokličite telefonsko številko ZD Izola **05 66 35 010**. To telefonsko linijo uporabljajte izključno, če menite, da nujno potrebujete pregled. Če je mogoče, se ob prepoznanih simptomih takoj izolirajte (tudi od najbližjih) in sledite navodilom zdravstvenega osebja.

POZIV OTROKOM IN MLADIM

V trenutni situaciji je najpomembnejše, da so otroci in mladi za nekaj tednov izključeni ne samo iz vrtcev, šol in fakultet, ampak tudi iz vseh oblik druženja ali skupinskih športnih ter drugih aktivnosti.

POZIV DRUŽINAM

Športne aktivnosti se lahko skupaj z otrokom izvaja na prostem, vendar individualno. Uporaba igralskih, športnih igrišč in drugih javnih površin (športnih parkov, fitnesov na prostem, skate parkov, ipd.) **JE PREPOVEDANA**.

ZDRAVSTVENI DOM IZOLA

Vstop v stavbo ZD Izola ni dovoljen! Pregledi bolnikov z okužbo dihal, povišano temperaturo se bodo izvajali izključno v prostorih medicine dela, prometa in športa! Za pregled se je potrebno obvezno najaviti na korona-telefon: **05 66 35 010** (od ponedeljka do petka med 7. in 20. uro).

Veterinarske ambulante

delujejo samo za nujne veterinarske posege, pred obiskom pokličite dežurne telefonske številke.

Lekarne delujejo nemoteno.

CENTER ZA SOCIALNO DELO IZOLA

Dosegljivi so ves poslovni čas od ponedeljka do petka na telefonski številki **05 66 22 694** in elektronski pošti gpcsd.izola@gov.si.

POMOČ NA DOMU

Dežurna številka **051 609 392**, od ponedeljka do petka med 8. in 15. uro. Ta telefonska številka je namenjena občankam in občanom Izole izključno zaradi zagotovitve nujne oskrbe (hrana, zdravila), ki je preko svojih sorodnikov, sosedov ali znancev ne morejo zagotavljati.

NAKUPOVANJE

V trgovino po nakupe najnujnejših stvari naj hodijo samo zdrave osebe brez spremstva otrok. Starejši se nakupovanja izogibajmo. Upoštevajte socialno distanco (1,5 do 2 m) in omejevanja števila oseb pri vstopanju v trgovino, upoštevajte pravila čakanja pred trgovinami.

ZAPRTO

vsi javni objekti
nastanitvene storitve
gostinske storitve
velnes storitve
športno - rekreacijske storitve
kulturne storitve
frizerske storitve
kozmetične storitve
pedikerske storitve
storitev iger na srečo
cvetličarne

ODPRTO, PRILAGOJENO DELOVANJE

- prodajalne živil
- prodajalne z medicinskimi pripomočki
- prodajalne s programom vrt in kmetijstvo
- bencinski servisi
- banke
- pošte
- trafike in kioski

Nujne telefonske številke

Zdravstveni dom Izola	Nujna številka ob sumu na okužbo s koronavirusom	Od ponedeljka do petka med 7. in 20. uro 05 66 35 010
Civilna zaščita Občine Izola	Oskrba onemoglih starejših v samoizolaciji	Od ponedeljka do petka med 8. in 15. uro 051 609 392
Državni klicni center za informacije o koronavirusu	Zanesljive informacije v zvezi z novim koronavirusom	Vsak dan med 8. in 20. uro 080 14 04

Če je hudo pokličite 070 530 114

V človeški naravi je, da občutimo v novih, nepredvidljivih situacijah strah, žalost, prestrašenost, jezo idp. Če se znajdemo v tovrstnem stanju, je potrebno vedeti, da gre za obdobje, ki je trenutno težko, a bo minilo. Ne smemo pozabiti, da strokovnjaki delajo vse kar je v njihovi moči za zaježitev širjenja okužbe, zato jim je potrebno zaupati in slediti njihovim navodilom.

Pomembno je ostati miren, se pogovarjati z ljudmi, ki jim zaupamo. Če to v živo ni mogoče, pa preko novodobnih tehnologij. Prav tako je za duševno zdravje zelo pomemben zdrav življenjski slog – zdravo se prehranjujmo, dovolj spimo, bodimo fizično aktivni (npr. vadba doma).

Pridobimo čim več relevantnih informacij, ki nam bodo pomagale natančno oceniti tveganje in sprejeti razumne preventivne ukrepe; a hkrati zmanjšajmo izpostavljenost medijskim vsebinam, ki nas še dodatno vznemirijo.

Sedaj se je vredno spomniti kako smo se v preteklosti soočali s stresnimi situacijami in kakšno od dobrih strategij uporabiti tudi sedaj.

S ponedeljkom, 23. 3. 2020 ZD Izola vzpostavlja PSIHOLOŠKI KRIZNI TELEFON. Za kakršnokoli zaskrbljenost v zvezi z duševnim zdravjem v trenutni epidemiološki situaciji vam bosta nudila psihološko podporo psiholog Domen Hartte, mag. psih. in psihologinja Ela Breclj, univ. dipl. psih.

TELEFONSKA LINIJA BO ZANENKAT ODPRTA OD PONEDELJKA DO PETKA, MED 8.00 IN 14.00 URO.

TELEFONSKA ŠTEVILKA JE: 070 530 114

Bodimo strpní in razumevajoči drug do drugega.

Domen Hartte, mag. psihologije;
Svetovalnica za duševno zdravje
Centra za krepitev zdravja Izola

Oranžna vina bodo zaradi izrednih razmer oktobra

Festival oranžnih vin/Orange Wine Festival v Izoli je preložen: namesto konec aprila bo potekal v soboto, 24. oktobra 2020. Organizatorji so prepričani, da jim bo skupaj z udeleženci tradicionalno prireditev v času po trgatvi uspelo izpeljati v vedrem in optimističnem vzdušju.

Dvojni jubilej pri Pivačevih

Stanovali smo kar v šoli

Vida Pivac dolgoletna izolska učiteljica je v nedeljo, 22. marca praznovala 88 let, za njen rojstni dan daljnega leta 1957 pa sta se Ivan in Vida Pivac odločila tudi za skupno življenje. Seveda je takšna obletnica fešte vredna a letos ne, saj sta oba ostala v samoizolaciji in so proslavljali v zelo ozkem krogu.

Vida, sicer Ljubljanka, je prišla v Izolo, skupaj z *Ado Smrke Čelhar*, po dekretu, kot je bil takrat običaj, leta 1951. Kot učiteljico so jo poslali poučevati v Osnovno šolo Malijska, kjer je kasneje opravljala tudi dela ravnateljice. Takrat je tam poučeval tudi domačin, *Edo Krbavčič*. Po kakšnih štirih letih je prišla v Izolo na OŠ Vojke Šmuc, ki je bila takrat še pritlični objekt.

Vmes je bila v Ljubljani na dodatnem usposabljanju iz psihologije in tam je tudi srečala *Ivana Pivca* s katerim se je leta 1957, slučajno na njen rojstni dan, tudi poročila. Mlada družina z dvema hčerkama je živela kar v sobi in kabinetu na osnovni šoli Vojke Šmuc, tako kot ravnatelj, ki je živel v hišici, kjer je bila kasneje šolska ambulanta.

Vsi so nam takrat pomagali. Ko sem rodila so izpraznili en kabinet, da smo dobili še eno sobo in je bilo vsaj nekoliko lažje. "Pa vendar so bili to lepi časi in lep kolektiv", se spominja Vida: Tam sta bila *zakonca Ferluga*, on je bil tudi ravnatelj, *Ada Čelhar*, *Majda Humar*, *Jože Bolje*, *Edo Krbavčič* in še mnogi, kasneje je prišla še *Milena Zajc*, v Kortah je bila *Nada Morato* in še veliko je ljudi, ki se jih morda trenutno ne spomnim. To je bil lep kolektiv, ki je opravljal veliko delo pri razvijanju slovenskega šolstva tukaj v Izoli in Istri.

Učiteljica sem bila dobesedno celo življenje. Šola je bilo moje prvo in tudi zadnje delovno mesto. Res sem se selila od Malijske do Izole, ampak vedno za katedrom ali pred šolsko tablo. Vmes pa seveda družina, dve hčerki, njuni družini, vnukinje, skratka dela ne zmanjka. Praznovali smo letos bolj neobičajno. Zaradi karantene smo se zbrali v res najožjem krogu družine in nazdravili obema jubilejema, pravo fešto, ki bi morala biti v Gostinski šoli pa bomo prenesla na kasnejši čas in jo združili s kakšnim drugim rojstnim dnem. Najina tretja hčerka pa je privezana tam v mandraču. Mož ji je dal ime Lepa Vida in skupaj z njo je že nekaj let najstarejši udeleženec Barcolane.

Izola - Trg Etbina Kristana 2, 051/301 052, 031/356 887

LETOS PRAZNUJEMO 30 LET Z VAMI

NEPREMIČNINE IZOLA d.o.o.

www.sifra-nepremicnine-sp.si

sifra@siol.net

OBALA V MALEM

Ivan Konstantinović, univ. dipl. ekon., št. licence: 00002

KRIMINALIJE

S kopačem presekala kabel

V ponedeljek smo dobili obvestilo, da je delavec pri izkopu na gradbišču na industrijski cesti presekala visokonapetostni električni kabel. Policisti so ugotovili, da je z žlico delovnega stroja pri izkopu poškodoval kabel in s tem prekinil električni tok na območju Industrijske cone v Izoli. Na kraju so delavci poškodovan kabel sanirali. Preiskuje se sum storitve kaznivega dejanja Poškodovanje ali uničenje javnih naprav.

Prespala v prikolic

Lastnica je ob prihodu v kamp zalotila moška v njeni prikolic in takoj poklicala policijo. Nenajavljena obiskovalca sta pobegnili, vendar so ju policisti ujeli na Rudi. Oba brezdomca sta iz Ljubljane, sledi jima kazenska ovadba za vlom in tatvino predmetov iz prikolic.

Ponovno stresal žaljivke

Iz Baredov je na interventno številko poklicala domačinka in prijavila soseda, ki jo je žalil. Policisti so po zbranih obvestilih prijaviteljice in prič kršitelja oglobili za storjen prekršek.

Karantena ni izgovor za divjanje

Zaradi omejenega gibanja za preprečitev širjenja virusa so ne le mestne ulice ampak tudi ceste bolj prazne. Seveda je to kot nalašč za motoriste. V zadnjih dneh imamo več klicev občanov, da motoristi divjajo po znanih cestnih odsekih. Sporočamo vam, da bodo prometni policisti, ki so ravno prejšnji teden odpeljali svoje kondicijske vožnje z motorji, pričeli **poostre-no nadzirati promet**. Nadzirali pa ne bodo le motoristov, ampak tudi ostale voznike, ki kršijo prometne predpise.

Primer: včeraj so nadzirali voznike tovornih vozil, ki ne upoštevajo določenih omejitev in kršijo cestnoprometne predpise. Eden od voznikov tovornih vozil je v času prepovedi prehitevanja za tovorna vozila prehiteval na avtocesti med počivališčema Studenec in Razdrto, torej kar 5 kilometrov. Seveda je za seboj povzročil zastoj. Policista PPP Koper sta ga ustavila in mu izrekla globo v višini 300 evrov.

Zbiranja niso dovoljena!

Policisti so v minulih dneh prejeli nekaj prijav o nedovoljenem zbiranju na javnih krajih. V vseh primerih je šlo za manjše število oseb, ki so se bodisi razšle že pred prihodom policije ali pa so upoštevale opozorilo. V Postojni so v petek popoldan otroci igrali nogomet, po opozorilu redarjev so se razšli. Popoldan so bili otroci na Šaredu na igrišču, ti so po opozorilu redarjev odšli domov. V petek zvečer smo dobili obvestilo, da se v Podgradu zbirajo pred blokom stanovalci. Seznanjeni so bili z odredbo in po opozorilu so kraj zapustili. V nedeljo popoldan se je zbirala mladina v Prisojah. V postopku so policisti identificirali štiri osebe, nihče ni navedel razloga zadrževanja na javnem kraju. Vsi so bili napoteni domov, zoper njih bo na ZIRS podan predlog zaradi kršitve Zakona o nalezljivih boleznih.

Ne zadržujte se na javnih krajih. Odredbo moramo vsi dosledno upoštevati, saj bomo le tako lahko preprečili širjenje virusa. **Svetujemo, da se tudi starši temeljito pogovorite s svojo mladino o pomenu teh omejitev.**

Delovna nesreča

RECO je obvestil policiste o delovni nesreči v industrijski coni. Na kraju so ugotovili, da so s tovornega vozila raztovarjali tovor. Ko so odprli zadnjo stranico na tovornem prostoru, se je z njega zakotalil 200 litrski kovinski sod z odpadki in padel enemu od njih na nogo ter mu jo zlomil. Ker je bila izključena tuja krivda, sledi poročilo državnemu tožilstvu.

Neznanec v bloku

Občan je zaprosil za intervencijo, ker se pred vhodom v stanovanjski blok na naslovu Ulica IX. Korpusa nahaja fant, ki je bos in se sam pogovarja s seboj. Policisti so ugotovili, da gre za dvaintrideset letnega brezdomca iz Ljubljane, ki se že nekaj dni potika po Obali. Zavrnil je vsakršno pomoč in odkorakal proti Kopru, vendar je bil ponovno izsleden v Industrijski coni in predan zdravstvenemu osebju.

Positiven. Na drogo.

V večernih urah so policisti v Izoli ustavili 35-letnega voznika osebnega avtomobila, ki je bil pozitiven na drogo. Odrejen mu je bil strokovni, ki ga je odklonil. Sledi mu obdolžilni predlog.

Odprašimo knjižno polico

Pozdravljeni, ker je do nadaljnjega onemogočen fizični kontakt med učenci in mentorji smo vam na DPM Izola na razpolago za pomoč in svetovanje po telefonu:

od ponedeljka do petka **od 10 do 12 ure**, ter **od 14 do 18 ure**:

- Suzana 031-267-479

- Vita 070-708-704.

Lahko pa nam pišete na elektronski naslov

dpm.zvezdice@gmail.com

Veselimo se vaših klicev, vemo, da je šolskega gradiva veliko. Za vse nas je to velik izziv, če bomo stopili skupaj bomo močnejši.

Ostanite doma in poskrbite za svoje zdravje ter zdravje ostalih.

Lep pozdrav, ekipa DPM

MALI OGLASI

PRODAM

- Za simbolično ceno oddam regal za dnevno sobo, mahagoni, dolžina 3m, višina 1,5 m in klubsko mizico. tel 040 600 188

- 3 sedežni kavč Lofallet svetlo rjave barve, dimenzije širina 218 cm, globina 88 cm in višina 88 cm in 2 sedežni kavč Lofallet bež barve, širine 179 cm, globina 88 cm, višina 88 cm. Obe ceni po dogovoru po tel ali po ogledu. Kontakt : 040984263.

- Prodajam enostavno napravo za čiščenje oljk na kolesih. Informacije na tel. št. 041 721 220

KUPIM

- Kupim 1,5 do dvosobno stanovanje v Izoli, cca 40-50m2, brez posrednika. tel 051 394 477

- Kupim stanovanje v Izoli ali okolici, veliko do 50 m2 za cca 120.000 eur. Lahko tudi zamenja za novejšo 2,5 sobno stanovanje v Gorenju pri Velenju (podeželje). tel 041 776 215

NAJAMEM

- Mamica z dvema majhnima otrokoma išče stanovanje za daljše obdobje z možnostjo subvencioniranja najemnine. Tel: 070 436 042

Dostava hrane na dom

NAPA dostava pice
plačilo kartično, gotovina
Tel **05 641 5140**

PRIMAVERA dostava pice
plačilo kartično, gotovina
Tel **080 7473**

EXTRA dostava pice
plačilo kartično, gotovina
Tel **031 656 300**

GUŠT dostava pice ali kosila
plačilo kartično, gotovina
Tel **031 606 040**

FUORISERIA dostava pice
plačilo kartično, gotovina
Tel **05 902 6115**

Ribari pomagajo v KS Livade

Upravna enota dela

Z izolske Upravne enote so sporočili, da je obvestilo na njihovi spletni strani z dne 13.3.2020 še vedno aktualno. Ker pa se objavljajo tudi dodana obvestila, svetujejo strankam, da ažurno spremljajo njihovo spletno stran. "Kljub temu, da smo »praktično zaprti« in rešujemo samo najbolj nujne vloge strank, sporočamo, da so v službi **dežurni uradniki**, ki »pokrivajo« večino področij dela Upravne enote, da se odzovemo na vsak telefonski klic in mail strank ter v okviru možnosti in navodil svetujemo in rešujemo zatečeno problematiko.

Ker je največ klicev in vprašanj s področja upravnih notranjih zadev, navajamo, da so to predvsem **nujni primeri vezani na urejanje osebnih dokumentov** (osebna izkaznica, potni list in vozniško dovoljenje), prijave začasnega ali stalnega prebivališča in naloge s področja tujcev. Ponovno poudarjamo, da se navedene naloge izvajajo le v nujnih primerih oz. iz razlogov, ki so resnično življenjskega pomena za stranko in stranka to konkretno utemelji v obrazložitvi zahteve.

V prostore Upravne enote je možno vstopiti samo po **poprejšnjem dogovoru**. Zahvaljujemo se strankam za razumevanje in v veliki večini izredno korekten in razumevajoč odnos pri medsebojni komunikaciji. Mi se bomo še naprej trudili za maksimalno pomoč strankam, ki jo lahko nudimo v zatečenih razmerah.

Seveda si želimo čimprejšnje vrnitve v ustaljene »tirnice« poslovanja, vendar je sedaj v javnem interesu razumljivo, prioriteta »boj« zoper Korona virus in dosledno spoštovanje in izvajanje preventivnih in zaščitnih ukrepov."

Branko Andrejašič, Načelnik

Končno pravi znak: Bolnica je zgoraj!

ZGODOVINO DELAJO ZGODBE

RUBRIKA ZANIMIVIH ZGODB IZ ŽIVLJENJA NAŠEGA MESTA

IZVRŠITELJI NISO NAŠ IZUM

Plačilna disciplina je bila vedno pomembna. Med zasebniki se je ta težava običajno reševala na sporazumen način, ki je omogočal, da je dolжник preživel, upnik pa ni bil preveč prikrajšan. Z oblastjo pa ni bilo šale, vsaj pod Avstrijo ne. Primer tega je bilo ukrepanje občine proti tistim ribičem, ki niso pravočasno plačali davkov, glob ali ustreznega deleža pri pokrivanju stroškov za poglobljanje dna v mandraču. Za manjše dolgove jim je občina zasegla ulov rib, denar od prodaje pa položila v občinsko blagajno. Pri višjih dolgovih pa jim je občina zasegla mreže in ostalo ribolovno opremo ali celo ribiško barko. Podobno so ravnali tudi z ribiči iz sosednjih krajev, če so jih zasačili v »izolskem« morju. Taki drastični ukrepi so mnoge občane pripeljali na rob preživetja.

Na zelo stari fotografiji je izolski mandrač z neverjetnim vrvežem ribiških ladij in čolnov.

Srečko Gombač